



Svensk utgåva

## Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

5 april 2016

### Innehållsförteckning

#### I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

##### RESOLUTIONER

###### Regionkommittén

###### 116:e plenarsessionen den 10–11 februari 2016

2016/C 120/01	Resolution om kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2016 . . . . .	1
2016/C 120/02	Resolution om hoten mot EU:s gränsfria Schengenområde . . . . .	4

##### YTTRANDEN

###### Regionkommittén

###### 116:e plenarsessionen den 10–11 februari 2016

2016/C 120/03	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Åldersanpassad turism . . . . .	6
2016/C 120/04	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Innovation och modernisering av landsbygdsekonomin . . . . .	10
2016/C 120/05	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Indikatorer för territoriell utveckling – Bortom BNP . . . . .	16
2016/C 120/06	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) . . . . .	22

### Förberedande akter

##### REGIONKOMMITTÉN

###### 116:e plenarsessionen den 10–11 februari 2016

2016/C 120/07	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden . . . . .	27
---------------	---	----



## I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

## RESOLUTIONER

## REGIONKOMMITTÉN

116:E PLENARSESSIONEN DEN 10–11 FEBRUARI 2016

**Resolution om kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2016**

(2016/C 120/01)

REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

- med beaktande av meddelandet från kommissionen om den årliga tillväxtöversikten för 2016 och inledningen av 2016 års europeiska planeringstermin <sup>(1)</sup>.
- med beaktande av Europaparlamentets (förslag till) betänkande om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten för 2016 (2015/2285[INI]).

**En nytändning för investeringar**

1. Kommittén betonar att tillväxten och sysselsättningen i EU försvagas av investeringsgapet efter krisen, vilket skadar konkurrenskraften och hotar den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Vi befarar att en långvarig period med låga investeringar hämmar den långsiktiga potentialen för tillväxt av nya arbetstillfällen och dessa arbetstillfällens kvalitet.
2. Budgetnedskärningar drabbar offentliga investeringar i infrastruktur, vilket bekräftas av en nyligen genomförd gemensam undersökning från ReK och OECD <sup>(2)</sup>, liksom investeringar i utbildning, yrkesutbildning, hälso- och sjukvård, sociala tjänster, barnomsorg och bostadstjänster, i en tid då låga förväntningar på takten i den ekonomiska aktiviteten avskräcker från privata investeringar.
3. Kommittén framhåller behovet av att avlägsna hinder för privata och offentliga investeringar genom att fullborda den inre marknaden, särskilt inom tjänstesektorn, genomföra strukturreformer med inriktning på att skapa nya arbetstillfällen av god kvalitet och på kampen mot ojämlikhet, förbättra regelverket och företagsklimatet, intensifiera kampen mot bedrägeri och den svarta ekonomin och uppmuntra företagande. Här är det viktigt med ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av EU-medel i partnerskap med den privata sektorn så att offentliga och privata medel tillsammans kan åstadkomma positiva effekter på plats. ReK betonar behovet av att analysera hindren på samtliga styresnivåer och att involvera ReK i denna process mot bakgrund av kommissionens avsikt att inleda en dialog med medlemsstaterna för att identifiera sådana hinder.

<sup>(1)</sup> COM(2015) 700 final.

<sup>(2)</sup> OECD:s och ReK:s samråd med lokala och regionala myndigheter om infrastrukturplanering och investeringar i infrastruktur på olika myndighetsnivåer: rådande utmaningar och möjliga lösningar (november 2015).

4. Medlemsstaterna uppmanas att involvera de lokala och regionala myndigheterna när det gäller att utnyttja strukturfonderna, som står för i genomsnitt ca 14 % av de totala offentliga investeringarna, men med en andel på mer än 50 % i nio medlemsstater, samt investeringsplanen för Europa (Europeiska fonden för strategiska investeringar), som bör tillämpas med flexibilitetskriterier och som komplement till strukturfonderna för att hela investeringskapaciteten ska kunna utnyttjas, såväl den offentliga som den privata.

5. Vi stöder en process för ekonomisk och social konvergens uppåt, men understryker att sociala, ekonomiska och territoriella skillnader endast kan övervinnas med hjälp av en territoriell vision som gör det möjligt för oss att få till stånd en nedifrån-och-upp-strategi genom att kombinera en platsbaserad politisk strategi med en territoriell dimension i den reviderade Europa 2020-strategin och en resultatriktad EU-sammanhållningspolitik.

#### **Fortsatta strukturreformer**

6. Det föreslagna stödprogrammet för strukturreformer bör, efter att ha underkastats det ordinarie lagstiftningsförfarandet, vara tillgängligt för nationella, regionala och lokala myndigheter i enlighet med den rådande befogenhetsfördelningen i medlemsstaterna. Genomförandet av stödprogrammet bör inte leda till en minskning av anslagen till Esif.

7. Att bygga upp effektiv administrativ kapacitet på alla myndighetsnivåer, inklusive lokala och regionala myndigheter, är av största vikt för att få till stånd en nytändning för långsiktiga investeringar, strukturreformer samt ansvarsfulla och effektiva utgifter.

#### **En ansvarsfull budgetpolitik**

8. Kommittén betonar vikten av att varje medlemsstat har en sund ekonomisk politik och stabila offentliga finanser som en förutsättning för nödvändiga kort- och långsiktiga offentliga investeringar.

9. ReK anser att den årliga tillväxtöversikten för 2016 ger kommissionen starka argument att undersöka och föreslå en finanspolitisk kapacitet för EU som helhet i syfte att genomföra en konjunkturutjämnande politik och påskynda återhämtningen. En sådan finanspolitisk kapacitet måste respektera subsidiaritetsprincipen, och man måste se till att det finns tillräcklig flexibilitet för att genomföra strategier som är anpassade till de lokala behoven genom att involvera lokala och regionala myndigheter i strategiernas utformning.

10. Kommittén efterlyser på nytt en gyllene regel för offentliga räkenskapssystem för att separera långsiktiga investeringar från löpande utgifter. Vi uppmanar därför kommissionen att lägga fram en vitbok som ska bygga på OECD:s principer för effektiva offentliga investeringar på alla styresnivåer och som fastställer en typologi på EU-nivå för offentliga investeringars kvalitet i de offentliga utgiftsredovisningarna i förhållande till deras långsiktiga effekter. Vi anser att man bör minska de löpande utgifterna i syfte att sänka skattetrycket och på så sätt stimulera privata investeringar.

11. ReK påminner om sitt förslag att en indikator för investeringsnivån bör inkluderas i bedömningen av makroekonomiska obalanser.

12. Kommittén betonar att genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten och fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen måste vara flexibelt så att lokala och regionala myndigheters investeringskapacitet främjas och inte begränsas. Som en uppföljning av meddelandet från januari 2015 förväntar sig kommittén att kommissionen lägger fram ytterligare konkreta förslag för att ta hänsyn till denna aspekt i genomförandet eller vid en eventuell översyn av dessa avtal.

#### **Översyn av Europa 2020-strategin och en ny strategi för hållbar utveckling efter 2020**

13. Kommittén välkomnar att Europa 2020-strategin erkänns som en långsiktig politisk ram på flera nivåer. ReK betonar vikten av att ge strategin en territoriell dimension och tillkännager att kommittén kommer att samråda med de lokala och regionala myndigheterna för att bidra till att fastställa indikatorer och mål för den reviderade Europa 2020-strategin samt till den strategi på längre sikt efter 2020 som kommissionen aviserat för 2016. Vi föreslår att ett nytt flaggskeppsinitiativ om demografiska utmaningar införs, som ett horisontellt instrument, så att alla regioner som måste hantera olika demografiska utmaningar uppnår en smart och hållbar tillväxt för alla.

**Den europeiska planeringsterminen**

14. De nationella reformprogrammen och de landsspecifika rekommendationerna bör omfatta en territoriell dimension för att maximera tillväxten och minska de territoriella skillnaderna.
15. Kommittén uppmanar på nytt kommissionen och Europaparlamentet att anta en uppförandekod för att se till att de lokala och regionala myndigheterna görs delaktiga i den europeiska planeringsterminen på ett strukturerat sätt. ReK upprepar sitt åtagande att lägga fram ett konkret förslag i denna fråga under 2016. Vi åtar oss att inleda en regelbunden dialog med kommissionen, särskilt under den europeiska delen av planeringsterminsprocessen.
16. ReK välkomnar avsikten att bättre integrera euroområdet och de nationella dimensionerna av EU:s ekonomiska styrning genom att presentera den årliga tillväxtöversikten för 2016 tillsammans med rekommendationerna för euroområdet i början av 2016 års europeiska planeringstermin.
17. Vi stöder Europaparlamentets krav på att inre marknadspelaren ska inlemmas i den europeiska planeringsterminen, med ett system för regelbunden övervakning och utvärdering av integrationen av den inre marknaden bestående av en uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer, riktmärkning, kollegial granskning och utbyte av bästa praxis.
18. Vi välkomnar att kommissionen i sin årliga tillväxtöversikt har lagt till tre sociala indikatorer (sysselsättningsgrad, ungdoms- och långtidsarbetslöshet) i rapporten om förvarningsmekanismen 2016 för att därmed ge uttryck för målen i artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
19. Kommittén ger sin ordförande i uppdrag att översända denna resolution till kommissionen, Europaparlamentet, rådet och Europeiska rådets ordförande.

Bryssel den 10 februari 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs  
ordförande*

---

**Resolution om hoten mot EU:s gränsfria Schengenområde**

(2016/C 120/02)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

- med beaktande av den exceptionella migrationssituation som nu råder,
- med beaktande av det mål som anges i artiklarna 3 i EU-fördraget och 67 i EUF-fördraget, om att unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser,
- med beaktande av artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som garanterar rätten till asyl, samt EU-medlemsstaternas nationella och internationella skyldigheter på området.

1. Europeiska regionkommittén påminner om att Schengenavtalet om fri rörlighet för personer, som för närvarande omfattar 26 länder varav 22 är EU-medlemsstater, är en av de mest framgångsrika pelarna som bär upp Europeiska unionen. Schengenavtalet såsom det införlivats i EU-fördragen är ouplösligt kopplat till den inre marknaden, och är en grundläggande förutsättning för den fria rörlighetens fyra områden – rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital – inom Europeiska unionen.

2. Kommittén påpekar att den fria rörligheten och avskaffandet av de inre gränserna hör till den europeiska integrationens viktigaste landvinningar och har inte bara en viktig ekonomisk, social och territoriell inverkan, utan också ett stort symbolvärde för EU och dess medborgare, eftersom de är direkt kopplade till projektet att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken.

3. De öppna, inre gränserna utgör ryggraden i den europeiska ekonomin. Med tanke på att handeln mellan EU:s medlemsstater är värd 2 800 miljarder euro, sysselsätter 1,7 miljoner gränsarbetare och inbegriper 57 miljoner gränsöverskridande vägtransporter årligen, betonar ReK att förändrade villkor för rörlighet och utbyte inom Schengenområdet skulle få mycket allvarliga konsekvenser för sysselsättningen och investeringarna i många europeiska länder. Ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser är beroende av ett lämpligt och gemensamt skydd av områdets yttre gränser.

4. Lokala och regionala myndigheter i hela Europeiska unionen drar fördel av avsaknaden av inre gränser när det gäller ekonomisk utveckling, socialt och kulturellt utbyte, gränsöverskridande samarbete och särskilt i samband med genomförandet av programmen för europeiskt territoriellt samarbete och de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete.

5. ReK understryker att användningen av begränsningsklausulerna i Schengenavtalet och den begränsning av den fria rörligheten som det leder till skulle kunna få särskilt negativa följder för huvudmålen med de gränsöverskridande samarbetsprojekten.

6. ReK konstaterar att EU, medlemsstaterna och medlemsstaternas regioner, städer och kommuner står inför en enorm utmaning till följd av den stora mängden flyktingar i behov av internationellt skydd samt de ekonomiska migranter som på irreguljär väg försöker ta sig in i EU. Kommittén upprepar att det är viktigt att se till att de personer som reser in i EU gör det på laglig väg, och att det sker en noggrann, snabb och effektiv registrering med respekt för EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Kommittén framhåller att ytterligare resurser bör avsättas för att skydda EU:s yttre gränser i syfte att säkerställa att människor som tar sig in i EU gör det på ett lagligt och organiserat sätt. Dessutom behövs omfattande insatser och reformer för att de migranter som kommer till Europa ska kunna börja arbeta och integreras. Kontrollen av Schengenområdets yttre gränser måste ske på ett sätt som är förenligt med medlemsstaternas internationella åtaganden när det gäller flyktingar och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till mänsklig värdighet och icke-diskriminering.

7. Dagens problem med Schengensystemet beror delvis på bristen på samordning och resurser för att hantera det stora antalet flyktingar och migranter som anländer, avsaknaden av lämpliga politiska budskap om lagliga sätt att ta sig in via gränsövergångar, samt på att lokala och regionala myndigheter inte involveras i tillräcklig utsträckning.

8. Att skydda Schengenavtalets värden och bevara Schengenområdets stabilitet är de främsta prioriteringarna. Att återfå kontroll över EU:s yttre gränser och stärka gränsförvaltningens kapacitet är också nödvändigt. ReK understryker att resurser omedelbart måste sättas in för att utveckla ett system för att följa irreguljära migranternas resor i Schengenområdet och förhindra att de försvinner från myndigheternas radar. Kommittén konstaterar att processen med att återsända och få ursprungsländerna att återta asylsökande vars ansökan har avslagits måste påskyndas.

9. Denna utmaning kräver gemensamma lösningar som bygger på ömsesidigt samarbete mellan alla styresnivåer, eftersom dåligt samordnade politiska åtgärder får allvarliga konsekvenser för andra medlemsstater och deras regioner och städer, vilket förvärrar de övergripande problemen och undergräver medborgarnas redan hårt prövade förtroende. Att i detta sammanhang ge enskilda länder eller institutioner skulden för den rådande situationen och hota Schengenområdets medlemmar med uteslutning kommer inte att bidra till en varaktig lösning och skulle kunna utgöra ett farligt prejudikat med ytterst skadliga konsekvenser på lång sikt för det europeiska projektet. ReK konstaterar vidare att Schengenavtalet för närvarande inte medger uteslutning av en medlemsstat.

10. Kommittén är djupt oroad över att det i dag är så svårt att driva igenom de gemensamt fastställda reglerna enligt EU-fördragen om skyddet av de yttre gränserna, förstärkta åtgärder för att förebygga och bekämpa olaglig migration och människohandel, en effektiv återvändandepolitik, gemensamma normer för mottagande och registrering av flyktingar och asylsökande samt genomförandet av en gemensam migrationspolitik.

11. Kommittén är övertygad om att ett permanent återinförande av gränskontroller som äventyrar Schengenområdets politiska, ekonomiska och sociala framgång inte kan vara ett svar på EU-medborgarnas önskemål om ökad säkerhet och skydd av deras levnadsstandard. Samtidigt är det oerhört viktigt att ge medborgarna omedelbara, konkreta och ansvarsfulla svar.

12. Vi uppmanar därför EU:s medlemsstater och EU:s institutioner att snabbt inta en konstruktiv hållning, undvika frestelsen att föreslå förenklade lösningar samt noggrant analysera riskerna och fördelarna med eventuella förslag. Vi framhåller att det är ytterst viktigt att bedriva ett nära samarbete med lokala och regionala myndigheter och förklara för medborgarna vilka effekter återinförandet av gränser får i deras dagliga liv, i syfte att återupprätta Europeiska unionens trovärdighet i dagens krissituation. Tillfälliga gränskontroller kan inte förlängas i all oändlighet enligt tydligt fastställda villkor i kodexen om Schengengränserna, och förlängningen på högst två år är endast möjlig under exceptionella omständigheter om funktionssättet för området utan inre gränskontroll är utsatt för risk till följd av ihållande allvarliga brister avseende kontrollen av de yttre gränserna.

13. ReK betonar att det omgående måste tas fram en gemensam, hållbar och ambitiös europeisk strategi för att hantera Europas yttre gränser, i synnerhet genom inrättandet av mottagningscentrum i tredjeländer, i syfte att bevara den inre säkerheten i Schengenområdet, garantera den fria rörligheten och förhindra en allvarlig förtroendekris för EU. Vi uppmanar därför alla berörda parter att ta fram tydliga färdplaner och tidsplaner med både kort- och långsiktiga lösningar, samtidigt som man måste fastställa vad delat ansvar och solidaritetbaserade åtgärder innebär, samt beakta förväntningarna, behoven och integrationskapaciteten inom olika länder, regioner och lokala myndigheter och hos migranterna.

14. ReK stöder i detta sammanhang inrättandet av en gemensam EU-förteckning över säkra ursprungsländer, vilket skulle möjliggöra en snabbare behandling av asylansökningar från medborgare i länder som anses vara "säkra" enligt de kriterier som anges i direktivet om asylförfaranden och i fullständig överensstämmelse med principen om non-refoulement, i stället för att ha nationella förteckningar som inte är samordnade, vilket riskerar att leda till en kapploppning mot botten i fråga om den lägsta andelen godkända ansökningar.

15. Kommittén ger sin ordförande i uppdrag att översända denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, rådet och Europeiska rådets ordförande.

Bryssel den 11 februari 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs  
ordförande

## YTTRANDEN

## REGIONKOMMITTÉN

116:E PLENARSESSIONEN DEN 10–11 FEBRUARI 2016

## Yttrande från Europeiska regionkommittén – Åldersanpassad turism

(2016/C 120/03)

**Föredragande:** Annemiek JETTEN (borgmästare i Sluis, NL-PES)

## POLITISKA REKOMMENDATIONER

## EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Kommittén betonar vikten av att kartlägga de olika grupperna inom den äldre befolkningen för att fastställa deras marknadsprefereenser och behov i syfte att ta fram affärsplaner som är utformade för att på bästa sätt utveckla den åldersanpassade turismen i EU, med inriktning på såväl gruppresor som individuella turismtjänster. Vi framhåller också behovet av att fastställa de olika hinder som äldre turister kan ställas inför (t.ex. språksvårigheter, tillgång till information, organisatoriska utmaningar, åldersdiskriminering, tillgång till hälso- och akutsjukvård, reseförsäkringar, o.s.v.) liksom av att föreslå hur dessa hinder kan övervinnas.
2. Kommittén betonar att det är viktigt att man använder en bestämd åldersgrupp eller en enda definition av turism för äldre i framtiden, så att övervakning och jämförande studier kan genomföras i syfte att uppnå ett **optimalt utnyttjande** av den potential som finns i detta växande marknadssegment.
3. Vi framhäver att en storskalig startmarknad eller en punkt för start (utbyggnad) av **breddbandsinternat** i hela Europa är en förutsättning för att de berörda regionerna ska få alla möjligheter att utveckla och **utnyttja** en strategiskt hållbar konkurrensfördel (inom turismen). Särskilt små och medelstora turistföretag kan **dra nytta** av detta.
4. Vi uppmanar kommissionen att ge turism för äldre en framträdande plats i **den digitala agendan för Europa**, som en mekanism för att överbrygga den digitala klyftan.
5. ReK anser att en politik för **åldersanpassad turism kräver ett integrerat tillvägagångssätt**. I synnerhet bör lokala och regionala myndigheter överväga ett **sektorsövergripande förhållningssätt**, där man involverar flera olika organisationer, till exempel sådana som är verksamma inom hälso- och sjukvård, fysisk tillgänglighet eller transporter.
6. Kommittén erkänner betydelsen av en **europaisk databas** med uppgifter om denna ekonomiskt starka grupp av i allmänhet självständiga äldre människor. Inom denna systematiska ram kan man utarbeta analyser och indikatorer för att på ett effektivt sätt besvara frågan om vad det växande antalet äldre personer innebär för turistföretagens utbud i fråga om resmål, transportbolag, sevärdheter, övernattningsmöjligheter, affärer, informationsleverantörer och medier, som ger turisterna idéer och kunskaper som i stor utsträckning kan bidra till att berika deras personliga erfarenheter som turister. Med den växande turismen för äldre kommer denna databas att spela en allt viktigare roll.



7. Vi hänvisar till målen i EU:s turistpolitik från 2010 <sup>(1)</sup> att "främja utvecklingen av en hållbar och ansvarsfull turism av hög kvalitet" och den sysselsättning och sociala utveckling i EU som denna leder till.

8. Kommittén uppmanar kommissionen att skapa större utrymme i de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) för att utveckla turismen efter att ha utvärderat de lokala och regionala myndigheternas behov. Kommissionen kan dessutom tillhandahålla finansiellt stöd genom att fortsätta med Calypsoprogrammet, genom att se till att turistföretag får särskild uppmärksamhet inom Cosme (programmet för företagets konkurrenskraft och små och medelstora företag) och genom att inrätta en Erasmus+-fond för äldre personer. Med tanke på den sysselsättning som sektorn kan skapa bör främjandet av turismen, också med hänsyn till de små och medelstora företagen, tas upp som en tyngdpunkt i den fleråriga ramen för tiden efter 2021.

9. ReK understryker att tillgänglighet är en grundförutsättning för att all turismverksamhet ska kunna bedrivas på ett smidigt sätt, särskilt för äldre människor, eftersom en förutsättning för att de över huvud taget ska kunna resa är att de kan ta sig till turistmål och sevärdheter (hotell, spaanläggningar etc.) på ett hållbart och bekvämt sätt som är anpassat till de olika åldersgruppernas behov samt till ett överkomligt pris. Det vore därför lämpligt att involvera transportföretag, t.ex. flygbolag, rederier som transporterar passagerare, bussbolag, tågoperatörer och kryssningsföretag, i syfte att skapa ett samarbete mellan dem för att säkerställa intermodalitet mellan olika transportsätt så att äldre lätt och bekvämt kan ta sig till sina resmål, även i avlägsna regioner.

10. Vi stöder därför förslaget från Europaparlamentets tvärpolitiska grupp för utveckling av den europeiska turismen att utropa 2018 till "**Europaåret för turism**". I samband med detta bör särskild uppmärksamhet ägnas åt inrättningar för äldre personer och åt att främja turism under låg- och mellansäsong.

11. Kommittén betonar att turistnäringen genom sina intäkter och de arbetstillfällena som dessa skapar för många regioner i Europa är av stor betydelse och för vissa regioner till och med omistlig för att de ska kunna främja och befästa sin konkurrensfördel. Turistnäringen har en betydande tillväxtpotential och har direkt och indirekt en koppling till många ekonomiska, sociala och kulturella sektorer. Turismen är ofta motorn för att regionerna på ett heltäckande, strategiskt och hållbart sätt ska kunna utveckla och förstärka sin konkurrensförmåga. Här har de lokala och regionala myndigheterna en viktig roll att spela. Det är därför av yttersta vikt att man på bästa möjliga sätt utnyttjar deras kunskaper och erfarenheter genom att stimulera lokalt och regionalt samarbete på europeisk nivå.

12. Vi upprepar att äldre personer på ett betydande sätt bidrar till den europeiska turistnäringen och innebär en enorm marknadspotential. Dessutom har européer över 65 en köpkraft på över 3 000 miljarder euro, medan antalet personer med åldersrelaterade funktionsnedsättningar kommer att växa från 68 miljoner 2005 till 84 miljoner 2020. För närvarande är över 128 miljoner EU-medborgare mellan 55 och 80 år, och de utgör ungefär 25 % av EU:s totala befolkning. 41 % av EU-medborgarna i de 28 medlemsstaterna har emellertid aldrig rest utanför det egna landets gränser, och 7 av 10 äldre gör enbart resor inom sitt eget land.

13. Kommittén konstaterar att den demografiska utvecklingen har en stor inverkan på efterfrågan på turisttjänster, och följaktligen också på arbetsmarknaden. Turistnäringen har visat sig vara mycket mer motståndskraftig mot externa chocker och kriser än väntat. Med den ekonomiska tidsanda som råder är utgifterna för rekreation och turism fortfarande stora. Turismen är mycket arbetsintensiv, lämnar ett betydande bidrag till sysselsättningen och den sociala utvecklingen och förtjänar större uppmärksamhet i nästa fleråriga ram.

14. Turistnäringen står inför många utmaningar, t.ex. a) förändringarna i befolkningsutvecklingen, b) den digitala tekniken och c) diversifieringen av turistutbudet. Genom den globala konkurrenskraften kullkastas konventionella marknadsstrategier till förmån för strategier som på ett flexibelt sätt ökar tillgången till tjänster för turisterna.

15. Kommittén är övertygad om att hög kvalitet, hållbarhet, ständig innovation och välutbildad personal är viktiga faktorer när den åldersanpassade turismen utvecklas.

---

<sup>(1)</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex:52010DC0352>.

16. Vi föreslår därför att man under de regionala operativa programmen kartlägger den demografiska utmaningens nationella och regionala betydelse. Dessa program berör bl.a. de små och medelstora företagens konkurrenskraft, sysselsättningen, arbetsmarknaden och den sociala integrationen. Detta är viktigt i kampen mot säsongarbetslösheten och för hävstångseffekten hos arbetstillfällena inom turistnäringen.

17. För att förlänga den lokala och regionala turistsäsongen, inom och utöver specifika åldersgrupper, bör beslutsfattarna också titta på specifika grupper med gemensamma intressen som kulturarv, historia, utbildning, religion, idrott och rekreation.

18. Hälsoturismen utgör en allt större del av EU:s turismsektor, och dess två grenar (sjukvårdsturism och wellnesssturism) bör stödjas. Särskilt ur ett regionalt perspektiv är det viktigt att främja konkurrenskraft och göra europeiska resmål till hälsoresemål med högt mervärde. Hälsoturismen håller på att bli det snabbast växande marknadssegmentet inom turismnäringen, särskilt när det gäller äldre turister för vilka en av de främsta anledningarna till att resa är att söka hälso- och sjukvård.

19. Vi är övertygade om att en förbättrad digital teknik för snabbare tillgång till IKT tjänar flera syften, däribland den åldersanpassade turismen, och kan kopplas till EU:s viktiga prioriteringar. Underlättad tillgång till teknisk infrastruktur kommer i hög grad att bidra till att den befintliga köpkraften utnyttjas. För närvarande ligger den till stor del i händerna på personer över 50 år (den så kallade silverekonomins ekonomiska potential).

20. Kommittén framhåller vikten av gastronomisk turism för att skapa hållbara arbetstillfällen, regional tillväxt och sammanhållning med tanke på att turister lägger mer än en tredjedel av sina utgifter på mat.

21. Kommittén anser att de regionala och lokala myndigheterna bör uppmärksamma följande åtgärder i de operativa programmen: att aktivt delta, att stimulera offentligt-privat samarbete, att bygga upp nätverk och att främja och utveckla den åldersanpassade turismen. Kommunikationsverksamheten för att öka medvetenheten om den åldersanpassade turismens marknadspotential bör därför också stå högt på de regionala och lokala myndigheternas dagordning.

22. Kommittén konstaterar att det inte finns någon homogen marknad för äldre turister. Äldre personer utgör tvärtom en heterogen grupp individer med olika behov, drivkrafter och förväntningar. Det finns en risk för att äldre personer blir socialt isolerade. Turismen ger äldre möjligheter att knyta nya sociala kontakter. Forskningen visar att äldre som deltar i turistaktiviteter inte bara har bättre hälsa och därför är mindre beroende av vårdtjänster utan även aktivt väljer resmål som erbjuder hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet.

23. Vi rekommenderar att man upprätthåller kopplingen till det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande när det gäller att främja rörlighet, säkerhet, tillgänglighet i den offentliga miljön, hälso- och sjukvård samt social omsorg.

24. Kommittén påminner EU:s institutioner och medlemsstaterna om att lokala och regionala myndigheter spelar en stor roll i samordningen av politiken inom enskilda sektorer, t.ex. transporter, vård, stadsplanering och landsbygdsutveckling. Dessa sektorer har i sin tur direkt och indirekt inverkan på den lokala turismen, som består av små och medelstora familjeföretag.

25. Vi instämmer i att de lokala myndigheterna bör utnyttja de möjligheter som turismen ger att utveckla "smarta" städer och att de bör bygga vidare på de färdigheter som finns hos enskilda små och medelstora företag och stödja dem. Inom ramen för detta stöd finns det olika slags aktiviteter som kan öka medvetenheten. Det kan handla om att bygga upp kapacitet för att informera om möjligheter till finansiering, att samordna partnerskap kring europeiska projekt genom t.ex. partnerskapsprogram samt att skapa samriskföretag som grundar sig på god praxis från lokal och regional nivå i fråga om metoder för att underlätta tillgången till information, transportinfrastruktur och produkter avpassade till behoven hos alla åldrar.

26. Kommittén uppmanar beslutsfattarna att skapa nödvändiga förutsättningar för att turismsektorn ska kunna

— skapa ett överkomligt och omfattande utbud för turister,

- sammanställa exempel på framgångsrika metoder som finns hos äldreorganisationerna och sprida dessa, t.ex. genom att inrätta utbytesprogram för äldre,
- utveckla överkomliga produkter för äldre turister,
- hjälpa små och medelstora företag inom turismnäringen att genom samarbete paketera och marknadsföra områdets turisterbjudanden,
- uppmuntra åtgärder för att underlätta gränsöverskridande resor för seniorer.
- respektera subsidiaritetsprincipen i linje med artikel 195 i EUF-fördraget, som slår fast att EU endast har en stödjande befogenhet i frågor som rör turism.

27. Vi noterar att bokningssystem, sociala medier och elektroniska marknadsplatser bara är några av de mest utbredda tillämpningarna för turister på internet. Också de lokala myndigheterna kan välja att använda modern kommunikationsteknik, t.ex. i form av sökmotorer, som är överskådliga för användarna, så att de äldre lär sig vilken kvalitet de kan förvänta sig till vilket pris. Inte alla äldre människor är dock insatta i hur onlinebokningssystem och webbplatser som specialiserat sig på att samla omdömen fungerar. På grund av den digitala klyftan kan det hända att äldre förlitar sig mer på traditionella bokningsmetoder och personliga kontakter med bl.a. resebyråer. För att möjliggöra för den äldre generationen att ta del av de digitala möjligheterna kan till exempel lokala och regionala myndigheter erbjuda utbildningar för äldre.

28. Vi anser att kontakter "kan hjälpa äldre att hålla sig friska, oberoende och aktiva på sina arbeten och i samhället". Detta kan uppnås genom att man främjar sociala nätverk och deltagande av berörda parter (t.ex. forskningscentrum och forskningsinstitutioner, privata it-företag, det civila samhället och lokalsamhället) i utformningen och utvecklingen av tekniska gränssnitt och universell design för åldersanpassade samhällen.

29. Kommittén är medveten om att effekten av digital interaktion mellan berörda parter har utvecklats avsevärt och visar hur viktigt det är med en europeisk databas. För att dra största möjliga nytta av de befintliga instrumenten är det möjligt att det virtuella observationscentrumet för turism kan tillhandahålla en databas över turism för äldre. I samband med detta bör man också fastställa vem som ska utarbeta modellen och vem som ska samla in data för indikatorerna.

30. De skyhöga kostnaderna för hälso- och sjukvården har ökat intresset för åldrande och för att skapa **sektorsövergripande partnerskap**. Exempelvis kan dagordningen för e-hälsa också ha en mycket positiv inverkan på den åldersanpassade turismen. Äldre resenärer anför ofta hälsan som ett andra skäl för att inte resa. Om äldre personer fick (elektronisk) tillgång till högkvalitativ hälso- och sjukvård utanför bostadsorten, skulle detta kunna begränsa eller ta bort deras rädsla. På så sätt blir de kanske mer äventyrslystna på fritiden. Resor till ett mer gynnsamt klimat och exponering för nya erfarenheter kan samtidigt bryta slentrianen och gagna hälsan.

31. Kommittén betonar vikten av ett direktiv om gränsöverskridande hälso- och sjukvård och uppmanar de regionala och nationella myndigheterna att förbättra tillgången till information om hälso- och sjukvårdstjänster utomlands för äldre så att de kan göra medvetna val om behandlings- och vårdförfaranden och resa inom EU utan att oroa sig för sin hälsa.

32. Kommittén rekommenderar att man förbättrar rörligheten, vidtar säkerhetsinitiativ och förbättrar den allmänna tillgängligheten till offentliga platser för alla åldrar. Det är viktigt att man skapar starka band mellan turismen för äldre å ena sidan och det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande å andra sidan.

33. ReK stöder idén om att lansera ett europeiskt borgmästaravtal om demografiska förändringar och anser att turismen bör erkännas som ett viktigt politikområde som kan bidra till att stimulera innovation och en sund och aktiv livsstil samt främja solidariteten mellan generationerna.

Bryssel den 10 februari 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs  
ordförande

**Yttrande från Europeiska regionkommittén – Innovation och modernisering av landsbygdsekonomin**

(2016/C 120/04)

**Föredragande:** Randel LÄNTS, ledamot av kommunfullmäktige i Viljandi (EE-PES)**I. BAKGRUND**

1. I Europa 2020-strategin betraktas städer och storstäder som de främsta drivkrafterna för ekonomisk tillväxt. Vi kommer dock inte att kunna nå strategins mål och bevara den territoriella sammanhållningen om vi inte tar vara på all den potential som finns, inbegripet landsbygdsområdenas potential.
2. Landsbygdsområden och mellanliggande regioner utgör 91 % av EU:s territorium, är hem för 60 % av EU:s befolkning, står för 43 % av bruttoföreläggsvärdet och tillhandahåller 56 % av arbetstillfällena i EU.
3. Genom livet på landsbygden bevaras ett rikt kulturellt, byggnadskulturellt, naturligt, socialt, kulinariskt och ekonomiskt arv. Landsbygdsområdena är således en viktig faktor vid utformningen av nya politiska strategier för att främja hållbar utveckling och territoriell sammanhållning.
4. Många landsbygdsområden i Europeiska unionen kämpar med likartade problem: den fysiska tillgängligheten, avstånden till centrum för beslutsfattande och forskning och utbildningsanstalter samt bristen på teknisk infrastruktur, vilket skapar en växande teknisk klyfta. Arbetskraftsdeltagandet är lägre på landsbygden och det skapas också färre nya arbetstillfällen där. Samtidigt erbjuder landsbygdsområdena en mängd fördelar: naturen, en god livsmiljö, mindre miljöföroreningar och mycket annat.
5. Man bör dock hålla i minnet att landsbygdsområdena kan skilja sig åt kraftigt med avseende på särdrag och problem. Vissa landsbygdsområden har problem med avfolkning och en åldrande befolkning, låg befolkningstäthet och stora avstånd mellan samhällena. Andra, stadsnära landsbygdsområden pressas av en ökande efterfrågan på mark för bebyggelse och den demografiska utvecklingen. En minskad jordbruksnäring har lett till en ekonomisk nedgång i vissa områden, medan andra tack vare kvaliteter som naturen i omgivningarna eller kvaliteter i livsmiljön blir alltmer populära mål för turister och/eller människor som vill bosätta sig. Vissa landsbygdsområden har ett relativt bra vägnät och en god informations- och kommunikationsinfrastruktur, medan andra är relativt isolerade. Vissa är belägna på fastlandet, medan andra är belägna i öregioner och måste hantera de svårigheter som hänger samman med olivet. Gemensamt för dem alla är att deras utvecklingsnivå släpar efter utvecklingsnivån i EU och framför allt den i stadsområden – och att glappet blir allt större.
6. Under alla omständigheter erkänner EU-lagstiftningen olika typer av landsbygdsområden, såsom bergsområden och glest befolkade områden, som bör beaktas med särskild hänsyn till både deras begränsningar och deras utvecklingsmöjligheter.
7. Upprätthållandet av en hög kvalitet på offentliga och privata tjänster kräver ofta stora politiska, medborgerliga och ekonomiska ansträngningar och en ökad solidaritet mellan stad och landsbygd. Samtidigt kan utvecklingen av offentliga tjänster eller produkter bli en ny utmaning för företagen. Exempelvis kan man genom villkoren för tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling skapa incitament för företagen att leta efter nyskapande lösningar eller liknande.
8. De tillgängliga medlen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken har skurits ned med 11,1 % jämfört med den föregående perioden. För att utjämna denna skillnad har elva medlemsstater redan beslutat att föra över medel från den första pelaren till den andra pelaren, och fem medlemsstater, däribland fyra central- och östeuropeiska länder där direktstödet är lägre än genomsnittet i EU, har beslutat att göra det omvända. Dessa medel är dock precis som tidigare snarare inriktade på att generera inkomster än på att modernisera och främja landsbygden.

9. En sann landsbygdspolitik måste inbegripa alla berörda aktörer. EU-institutionerna, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna bör i programmen för landsbygdsutveckling ta lämplig hänsyn till social integration, fattigdomsbekämpning och främjande av ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. De minskade resurserna gör det mycket svårt för lokala och regionala myndigheter att finansiera dessa prioriteringar.

10. Endast 6 % av Ejflu-budgeten har avsatts för Leader-programmet, vilket i vissa medlemsstater kan vara otillräckligt för att åter få fart på investeringarna. Samtidigt har det med hjälp av Leader-programmet skapats 150 000 arbetstillfällen sedan 1991, och programmet är ett viktigt instrument som främjar sysselsättningen och därmed bidrar till att upprätthålla och vidareutveckla de ekonomiska och sociala strukturerna i landsbygdsområdena.

11. Förutom ökade medel bör också tillämpningsområdet för lokal utveckling utvidgas så att alla projekt för att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i landsbygdsområden tas med. Samarbetet mellan småbrukare bör stödjas med målet att öka deras produktionskapacitet, höja de lokala marknadernas effektivitet, lösa problemen i samband med korta försörjningskedjor och främja produktutveckling och gemensam marknadsföring. Åtgärder av detta slag skulle dessutom kunna användas för att förstärka samarbetet med regionala utbildnings- och yrkesutbildningsanstalter, Leader-nätverk och andra lokala samarbeten.

12. I en studie som genomförts av kommissionens generaldirektorat för regional- och stadspolitik om stöd till den lokala utvecklingen inom ramen för sammanhållningspolitiken, beprövade metoder och framtida politiska alternativ, rekommenderas inrättandet av en samordningsplattform för lokal utveckling, vars uppgift skulle vara att integrera lokala utvecklingsaspekter i Europa 2020-strategin. Plattformen bör arbeta för att förenkla förfarandena och undersöka om politiken på olika sektorsområden är samstämmig. Rent praktiskt bör plattformen inrättas i form av en avdelningsöver- skridande arbetsgrupp inom kommissionen, som skulle kunna utvidgas till att omfatta företrädare från de andra EU-institutionerna.

13. Flera studier har visat att nätverk för landsbygdsutveckling i allt högre grad tillför ett viktigt bidrag till utvecklingen av landsbygdsområdena och främjandet av innovation i sådana områden, eftersom de kan bidra med råd och information vid utvecklingen av kreativa lösningar för att hantera lokala problem, utbyta erfarenheter och god praxis mellan medlemmarna samt hitta finansieringskällor. Kommittén välkomnar därför inrättandet av det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling och nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet, i enlighet med artiklarna 52 och 53 i förordning (EU) nr 1305/2013.

14. Under den förra programperioden 2007–2013 tilldelades landsbygds utveckling 91 miljarder euro från Ejflu och 85 miljarder euro från andra strukturfonder. Den nya Eruf-förordningen är däremot framför allt inriktad på städer och tar inte ens upp landsbygdsområden. Då uppstår frågan vilka faktiska möjligheter till samfinansiering av utvecklingsprojekt i landsbygdsområden som återstår via andra strukturfonder (i synnerhet Eruf och ESF), med tanke på att åtgärderna i Ejflu-förordningen mestadels är avsedda för jordbruket.

15. Det är också nödvändigt att beakta frågan om samarbete mellan fonderna för att via särskilda bidrag förbättra situationen i områden med låg befolkningstäthet och allvarliga och permanenta demografiska nackdelar.

16. En färsk översikt över genomförandet av de operativa programmen ger vid handen att för närvarande endast 22,6 miljarder euro från Eruf har öronmärkts för användning i landsbygdsområden. Det är endast 11 % av Erufs totala budget.

17. Det bör understrykas att EU-medel avsedda för territoriellt samarbete också kan bidra till ett gemensamt utnyttjande av tekniska och mänskliga resurser i gränsområden för att utveckla landsbygdsområden i gränsregioner.

18. Kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) presenterade den 23 mars 2015 en garantifondsmodell för jordbruket, som ska sörja för en bättre tillgång till lån så att jordbrukare och andra aktörer i landsbygdsområden lättare kan beviljas lån.

19. Befolkningsnedgång och ungdomar som flyttar till medelstora städer eller storstäder är ett allvarligt problem i hela Europa. De främsta orsakerna till utflyttningen är bristen på arbetstillfällen, låga löner och svag attraktionskraft. Samtidigt klagar företagen i landsbygdsområden över att de inte hittar nya, kvalificerade arbetstagare. Därför måste yrkesutbildningen på landsbygden snabbt förbättras, när det gäller både den grundläggande yrkesutbildningen och den yrkesinriktade vidareutbildningen.

20. Det är viktigt att erbjuda utbildning på efterfrågade områden, på ett flexibelt och snabbt sätt och i en omfattning anpassad för regionen. Självklart är det svårare att tillhandahålla yrkesutbildning på landsbygden än i städer, eftersom de studerande bor mer utspritt och behoven ser olika ut. Ett av de lättaste sätten att engagera utbildningsanstalter och företag är genom att inrätta praktikplatser, men utan stöd utifrån kan detta bli en alltför stor börda för småföretag. Man bör överväga att utarbeta planer för stöd till företag som tar emot praktikanter, ger dem en anständig ersättning och erbjuder dem verkliga möjligheter till långsiktig sysselsättning. Regionala yrkesutbildningsanstalter och andra utbildningsanstalter måste utrustas med rejäla resurser och ges tydliga vidareutbildnings- och omskolningsuppgifter. Samtidigt har det civila samhället i vissa områden bidragit till inrättandet av de institutioner som behövs – dessa erfarenheter bör man dela med sig av till andra områden.

21. Skogsbrukets betydelse för landsbygdsområdena och landsbygdens ekonomi har ökat tack vare den snabba tekniska utvecklingen. Skogsbruket står i dag för betydligt mer än bara råvaran trä. Bearbetat trä används vid byggnadsarbeten, och träfibrer används bl.a. inom klädes- och bilindustrin och till och med inom livsmedelsindustrin.

22. Snabba telekommunikationsnät är av avgörande betydelse för konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten. Digitala tjänster av god kvalitet kan bara erbjudas om internetförbindelserna är snabba och tillförlitliga. Även om bredbandstäckningen i EU har förbättrats avsevärt de senaste åren och många områden nu har den infrastruktur som krävs, så släpar man på många håll fortfarande efter kraftigt. Dessutom omfattar statistiken inte alltid bredbandskvaliteten i landsbygdsområden. I linje med målen i den digitala agendan för Europa 2020 bör insatser göras för att säkerställa samma kapacitet i hela EU. Här är kontrasten mellan stad och landsbygd särskilt skarp. I vissa områden där det i princip erbjuds tillgänglighet tvingas slutanvändarna ändå själva investera stora summor pengar för att ansluta sig. Ytterligare insatser måste göras för att främja ett genomslag för den digitala marknaden, förbättra tillgången till digitala kommunikationstjänster till överkomliga priser och utveckla internetbaserade tjänster i landsbygdsområden.

23. Förutom att tillhandahålla infrastruktur måste man se till att invånarna och företagen blir flitiga användare av dessa resurser. Studier har visat att de flesta bara utnyttjar möjligheterna i begränsad utsträckning, trots att internetförbindelserna är goda. Utbildningsinsatser och informationsspridning om de olika möjligheterna, särskilt om IKT-användning för produktutveckling inom småföretag, skulle kunna vara en möjlighet för landsbygdsområdena.

24. I dag associerar man i regel begreppet "smarta städer" med storstäder, där förändringar sker och där man letar efter utvecklingsmöjligheter. Det vore lämpligt om även landsbygdsområdena tog till sig detta begrepp. "Stad" och "landsbygd" bör inte betraktas som motsatta begrepp, i stället bör det utvecklas en synergi mellan dem och här kan den nya tekniken och det praktiska genomförandet av den bidra. För att undvika en motsättning mellan stad och land bör man hellre tala om "smarta" regioner.

25. Den gemensamma jordbrukspolitiken styr jordbruket och dess särskilda roll för landsbygdsutvecklingen. På regional nivå är landsbygdsutvecklingen nära kopplad till utvecklingen av jordbruket. Landsbygdsutveckling och jordbruksutveckling är inte nödvändigtvis samma sak, men det råder inget tvivel om att utan jordbruket skulle det inte finnas någon landsbygd. Jordbruket kan inte utvecklas i isolering, och konvergensen mellan dess system för villkor och mål och landsbygdsutvecklingen bör behållas, så att utvecklingen av jordbruket bidrar till att förbättra levnadsstandarden för befolkningen på landsbygden och dem som arbetar inom jordbruket men även invånarna i närbelägna städer.



26. Det europeiska innovationspartnerskapet "Produktivitet och hållbarhet inom jordbruket" är ett nytt koncept som ska åtgärda svagheter, brister och hinder som står i vägen för eller bromsar spridningen och marknadsföringen av goda idéer inom europeisk forskning och innovation. Framför allt måste man hitta lösningar på frågor som otillräckliga investeringar, föråldrad lagstiftning, avsaknad av normer samt problem till följd av marknadsfragmenteringen.

27. Med tanke på att många landsbygdsområden på grund av sin svårtillgänglighet inte fullt ut kan ta tillvara sin ekonomiska potential, måste man också vid tilldelningen av offentliga medel se till att det finns lämpliga förbindelser mellan landsbygds- och stadsområden, med snabba transportnätverk som samtidigt respekterar miljön i de områden som de genomkorsar.

## II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

### EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

28. Kommittén anser att de ekonomiska, miljömässiga och sociala problem som förekommer i alla regioner och särskilt i landsbygdsområdena i Europeiska unionen endast kan lösas genom integrerade politiska insatser

och vill därför

29. välkomna den nyligen inrättade gemensamma strategiska ramen och uppmanar kommissionen att fortsätta harmonisera strukturfondsreglerna, så att man bättre kan planera och styra utvecklingen av landsbygdsområdena,

30. säkerställa effektiviteten och ändamålsenligheten i de lagbestämmelser som rör integrering av de olika fonderna, innovation inom jordbruks- och landsbygdssektorn och olika samarbetsformer, eftersom de är de mest innovativa faktorerna i reformen av politiken för landsbygdens utveckling,

31. sträva efter differentierade bidrag och se till att landsbygdsområdenas intressen beaktas inom EU-politikens alla områden, så som man nu gör med städer,

32. uppmärksamma att sparåtgärder och allmänna nedskärningar i jordbruks- och landsbygdsutvecklingsstödet är ett hot mot landsbygdens överlevnad, och därför strider mot principen om territoriell sammanhållning i EU,

33. uppmana kommissionen att bättre stödja landsbygdsområden som varit tvungna att med stor möda omforma sin ekonomiska modell, till exempel genom att ställa om från jordbruk till turism,

34. öka EU:s övergripande ekonomiska stöd till landsbygdsutveckling för att motverka den ökande koncentrationen av jordbruksproduktionen, som leder till stora regionala skillnader, och sätta ett tak för överföringar från den andra till den första pelaren,

35. inom ramen för halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen överväga att avsätta mer EU-medel för den lokala utvecklingen under programperioden 2014–2020,

36. begära att Leaderprogrammet tilldelas en minsta andel på över 5 % av det sammanlagda bidraget från Ejflu, eftersom betydelsen av främjandet av landsbygdsutveckling numera erkänns,

37. särskilt uppmärksamma program som är inriktade på förnyelse och utveckling av orter med liten befolkning och/eller som riskerar att avbefolkas, och dessa orter bör göras till turistmål genom marknadsföring av deras historiska och kulturella arv,

38. stödja uppmaningen från den europeiska landsbygd rörelsen (Mouvement Européen de la Ruralité – M.E.R.) och från Europaparlamentets tvärpolitiska grupp för landsbygdsområden, bergsområden och avlägsna områden, till kommissionen om att lägga fram en vitbok som skulle kunna ligga till grund för en landsbygdsutvecklingspolitik efter 2020,

39. helhjärtat stödja den samordningsplattform för lokal utveckling som kommissionen ska inrätta,
40. framhäva landsbygdsområdenas betydelse som utvecklings- och innovationsnav som bidrar till Europa 2020-strategin,
41. i Eruf förankra ett tydligt erkännande av mervärdet av samarbete mellan stad och landsbygd och en starkare funktionell syn på detta område, i syfte att fullt ut utnyttja den potential som finns i sådana samarbeten mellan städer och deras omgivning och därmed ge ett betydande bidrag till den territoriella sammanhållningen,
42. uttrycka sitt motstånd mot principen om makroekonomisk villkorlighet för tilldelning av EU-anslag – även sociala och miljömässiga indikatorer måste beaktas,
43. ägna innovativa ansatser i landsbygdsområden särskild uppmärksamhet, eftersom de kan tjäna som förebild för andra regioner och områden,
44. arbeta för att EIB-medel, innovationsprogram på jordbruksområdet och vetenskaplig forskning huvudsakligen inriktas på områden med djurhållning, naturbetingade svårigheter, t.ex. bergsområden, och på småbruk och familjejordbruk, men att man också överväger lösningar på sociala utmaningar, för att bevara ett hållbart jordbruk i alla regioner samt bevara landsbygdssamhällena och därmed minska de regionala skillnaderna,
45. understryka innovationspartnerskapets betydelse för moderniseringen av landsbygdsekonomin, särskilt i fråga om förslaget att uppnå ett starkare samband mellan jordbrukspolitik och forskning och mellan forskare och jordbrukare; här bör man fullt ut dra nytta av de åtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013 till stöd för prioriteringen "främja kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruk och på landsbygden",
46. att man på europeisk nivå utformar lämpliga riktlinjer som beskriver de olika nationella landsbygdsnätverkens funktioner och uppgifter och reglerna för stöd till genomförandet av landsbygdsutvecklingsplanerna,
47. uppnå en bättre samordning av innovationspolitiken på EU-nivå,
48. rikta kraftig kritik mot att landsbygdsområdena inte ingår i den främsta målgruppen för kommissionens innovationspartnerskap för lokal utveckling ("Smarta städer och samhällen"),
49. beklaga resultaten av interimrapporten om genomförandet av de operativa programmen, som belyser det faktum att i nuläget endast 11 % av Eruf-medlen kommer att avsättas till landsbygdsområden,
50. att yrkesutbildningsutbudet på landsbygden moderniseras och anpassas till de globala konkurrensvillkoren och de lokala företagens behov,
51. verka för att en del av Europeiska socialfondens medel tilldelas yrkesutbildning i landsbygdsområden, som måste utvecklas ytterligare,
52. att kommissionen, medlemsstaterna och deras behöriga lokala och regionala myndigheter främjar samarbetet mellan företag och regionala utbildnings- och yrkesutbildningsanstalter, bland annat genom att stödja utvecklingen av centrum för stöd till innovation inom jordbruket, på grundval av metoder som redan prövats i andra medlemsstater,
53. upprepa att det är nödvändigt att utbilda hela samhället om vikten av att bevara landsbygdsområden för allmänheten<sup>(1)</sup>, och därmed garantera tillhandahållandet av grundläggande samhällstjänster såsom utbildning, hälso- och sjukvård och socialtjänst till befolkningen i landsbygdsområdena,

---

<sup>(1)</sup> NAT-V/029.



54. att åtgärder för att främja småföretagens produktutveckling och undanröja marknadshinder utformas samt att man främjar närkonsumtion och korta distributionskedjor för jordbruksbaserade livsmedel,
55. uppmana till intensivare ansträngningar för att bygga ut snabba internetförbindelser i landsbygdsområden med hjälp av den nya generationens accessnät, vilket skulle bidra till att genomföra den digitala agendan för Europa 2020,
56. understryka att den grundläggande IKT-färdigheten måste förbättras.

Bryssel den 10 februari 2016.

Markku MARKKULA  
*Europeiska regionkommitténs  
ordförande*

---

**Yttrande från Europeiska regionkommittén – Indikatorer för territoriell utveckling – Bortom BNP**

(2016/C 120/05)

**Föredragande:** Catuscia MARINI (IT-PES), regionpresident för Umbrien**POLITISKA REKOMMENDATIONER**

## EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

**En politisk diskussion om indikatorer bortom BNP**

1. Regionkommittén är medveten om vikten av ett strategiskt tillvägagångssätt i utformningen av en politik som fastställer gemensamma mål utifrån gemensamma värderingar och omfattar åtgärder för att uppnå dessa mål. På så sätt kan man ta till vara de möjligheter som halvtidsöversynerna av Europa 2020-strategin och budgetramen för 2014–2020 erbjuder, och som skulle kunna leda till en avsevärt förbättrad styrningsstruktur som omfattar alla myndighetsnivåer.
2. Vi anser att ett evidensbaserat tillvägagångssätt inom offentlig politik – som förutser och mäter konsekvenserna av olika politiska alternativ – är avgörande för att följdriktiga politiska beslut ska kunna godtas av allmänheten.
3. När det gäller diskussionerna om att mäta framsteg i samhället betonar kommittén den nära kopplingen mellan mätning, uppfattningar och åtgärder. Vi framhåller att metoderna måste fastställas på ett framåtblickande sätt med utgångspunkt i samhällsvärderingar som har ett brett stöd.
4. Åtgärder och mål som fastställs med indikatorer kan aldrig ersätta en ordentlig och tydligt formulerad politisk strategi. De är därför enbart ett medel i arbetet för något, dvs. verktyg för att uppnå strategiska mål.
5. ReK konstaterar att diskussionen om indikatorer för territoriell utveckling som kompletterar BNP därför är en politisk diskussion som bör utgå från en inkluderande och demokratisk definition av de strategiska målen för nuvarande och framtida generationer med stöd av den berörda lokala myndighetens politiska åtgärder.
6. Kommittén anser i detta sammanhang att det är nödvändigt att ytterligare förbättra de nuvarande metoderna för styrning av de politiska strategierna på EU-nivå i syfte att få tillgång till mer aktuella och heltäckande uppgifter som bättre överensstämmer med verkligheten samt att fastställa en lämplig och enhetlig metod för att inkludera ekonomiska, sociala och miljörelaterade aspekter i analysen av situationen.
7. Alla myndighetsnivåer i EU bör delta i denna diskussion om de framtida riktmärkena för att uppnå hållbar utveckling och sammanhållning i EU och att gå bortom BNP.
8. ReK framhåller vikten av att grundligt kartlägga behovet av, möjligheterna för och konsekvenserna av att utveckla kompletterande riktmärken, indikatorer och metoder som redan har prövats eller tillämpats på territoriell nivå. Det finns tid till grundliga analyser av detta som kan bilda underlag för diskussionerna om nästa programperiod.
9. ReK framhåller den utmaning som den allt större territoriella klyftan i fråga om offentliga och privata investeringar, innovation, digitala tjänster, produktivitet, sysselsättning, fattigdom, social välfärd, demografisk utveckling och befolkningsfördelningen över territoriet utgör i Europa och uppmanar Europeiska kommissionen att beakta detta vid bedömningen av EU:s politik och utformningen av nya politiska instrument.
10. ReK skulle kunna delta i denna debatt, främja de lokala och regionala myndigheternas ställning och väsentligt bidra till att fastställa en metod där det råder jämvikt mellan ekonomisk, social och miljörelaterad information och som i slutändan, genom att fungera som en referens för finansieringsbeslut, skulle vara oerhört viktig för de regionala och lokala myndigheterna.

11. Inför nästa programperiod efter 2020 bör Europeiska kommissionen så tidigt som möjligt inleda en ingående diskussion med de lokala och regionala myndigheterna om de framtida målen för dessa politiska strategier och de indikatorer som krävs för att mäta dessa framsteg. Med utgångspunkt från kommissionens meddelande från 2009 och med beaktande av den senaste utvecklingen uppmanar vi kommissionen att lägga fram en färdplan om bortom BNP.

### **Mot en metod som kompletterar BNP för att utforma EU:s politik**

12. Kommittén erkänner bruttonationalproduktens (BNP) fördelar genom att det är en enkel, direkt och linjär indikator som bygger på en tydligt definierad metod som gör det möjligt att jämföra många relevanta makroekonomiska åtgärder över tiden samt jämföra länder och regioner. Den är därför ett användbart verktyg för fördelningen av medel.

13. BNP är emellertid inget tillförlitligt mått på samhällets förmåga att hantera frågor som klimatförändringar, resurseffektivitet och regionernas konkurrenskraft, livskvalitet, den åldrande befolkningen, social delaktighet, olika geografiska förutsättningar, inkomstfördelning och geografisk fördelning av resurser samt faktorer för ekonomisk tillväxt. För medborgarna är dessa oerhört viktiga frågor, vilket regionala och lokala företrädare har framhållit.

14. Kommittén välkomnar därför det stora antalet initiativ på internationell, nationell, regional och lokal nivå som syftar till att fastställa indikatorer för att mäta framsteg bortom BNP. Dessa kan bidra till att utveckla EU-omfattande indikatorer som speglar situationen i medlemsstaterna, även på lokal och regional nivå.

15. Kommittén erinrar bl.a. om möjligheten till alternativ användning av index för mänsklig utveckling, som kan tillhandahålla metoder som är anpassade till EU-förhållanden, med indikatorer för ett långt och friskt liv, utbildning och en anständig levnadsstandard, såsom FN har gjort med sitt utvecklingsprogram.

16. Eurostat har gjort imponerande framsteg när det gäller att mäta framsteg bortom BNP på områdena "livskvalitet", "hushållens ekonomi" och "hållbar miljö".

17. Alla regioner och städer har inte de befogenheter och resurser och den administrativa kapacitet som krävs för att bidra till arbetet med att fastställa mål. ReK anser därför att de lösningar som antas, bland annat en mer kvalitativ "väg mot förändring"-strategi, där riktningen för förändringen – dvs. huruvida regioner och städer bidrar till nationella och europeiska mål på ett positivt sätt – skulle vara viktigare än att uppnå vissa fastställda mål. Detta skulle göra det möjligt för lokala och regionala myndigheter att göra framsteg i en takt som motsvarar deras potential och kapacitet.

18. ReK påpekar dock att de indikatorer som väljs och som de lokala, regionala, nationella och europeiska myndigheterna ska använda för att utforma och genomföra EU:s politik och för att mäta framstegen mot de gemensamma målen måste vara enhetliga och konsekventa.

19. ReK påminner om att inte alla de typer av metoder som av forskarvärlden vanligen indelas i metoder som kan ersätta, justera eller komplettera BNP som indikatorer är lika lämpliga för en EU-omfattande "bortom BNP"-metod för att mäta läget och framstegen på nationell, regional och lokal nivå.

20. När det gäller EU:s regionalpolitik upprepar kommittén att den territoriella sammanhållningen är ett komplement till den ekonomiska och sociala sammanhållningen och därför inte kan mätas med enbart en ekonomisk indikator. Vi håller dock med kommissionen om att en metod som syftar till att ersätta BNP genom att utesluta ekonomiska indikatorer från dess tillämpningsområde inte är lämplig för att mäta framsteg mot gemensamma mål på ett enhetligt sätt.

21. Vi föreslår att ReK fortsätter det nära samarbetet, i synnerhet med OECD, om initiativ som "Hur ser livet i er region ut?", som utgör ett lättbegripligt instrument och innebär ett mer helhetsbetonat perspektiv för att mäta framsteg på lokal och regional nivå. När det gäller en flerårig strategi för Europa motsätter sig kommittén dock en metod för att mäta framsteg som baseras på en rangordning utifrån ett enda mått. I detta sammanhang vill vi påminna om att vissa regioner även har visat intresse för att utgå från OECD:s Better Life Index, och framför allt de indikatorer som används. Även om indexet inte är ett mätsystem för regional utveckling ger resultaten en indikation när det gäller invånarnas livskvalitet, som kan ligga till grund för målsättningar och strategier på lokal och regional nivå.

22. Kommittén anser att metoder som syftar till att anpassa BNP genom att utvidga traditionella mått på ekonomiska resultat med miljörelaterade och sociala indikatorer som mäts i pengar skulle kunna utforskas ytterligare för testning eller simulering av de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna av olika politiska åtgärder. I detta sammanhang kan "Social Progress Index", som redan används i 40 länder, betraktas som en viktig referenspunkt.

23. Det är angeläget att ta fram jämförbara statistiska uppgifter på lokal och sublokal nivå samt att omvandla OECD:s och kommissionens nuvarande klassificering av stads- och landsbygdsområden till Eurostatkategorier som, på grundval av tillförlitliga uppgifter från fältet, kan bidra till både utformningen och utvärderingen av EU:s politik.

24. Kommittén framhåller bristen på kvantitativa uppgifter om olika regioner i EU med specifika geografiska, miljömässiga, ekonomiska och sociala territoriella särdrag som påverkar utvecklingen. Ett exempel på detta är de yttersta randområdena. Kommittén föreslår att Eurostat använder de territoriella kategorier som fastställs i fördraget, såsom de yttersta randområdena, på grundval av vilka det kan produceras statistik som bidrar till den nödvändiga territoriella anpassningen och justeringen av EU:s politik och åtgärder.

25. ReK välkomnar det relevanta arbetet vid Europeiska kommissionen när det gäller att anpassa BNP genom att tillämpa den särskilt framgångsrika strategin att utvidga nationalräkenskaperna till att även omfatta miljöområdet och sociala aspekter. Vi vill dock framhålla de teoretiska svårigheterna och de omfattande resurser som krävs för att uttrycka sociala aspekter i ekonomiska termer, särskilt när det gäller regionernas och kommunernas redovisning. Det är också oklart om man på ett enkelt sätt kan informera allmänheten om resultaten av en så komplicerad strategi.

26. Vi stöder därför metoder som kompletterar BNP när det gäller att mäta framsteg mot gemensamma strategiska mål, eftersom sådana metoder speglar en mångfacetterad verklighet genom att omfatta olika aspekter av välbefinnande på det ekonomiska, sociala och miljömässiga området med hjälp av ett begränsat antal indikatorer.

27. Kommittén anser i detta sammanhang att den lämpligaste metoden för att utforma politiken på alla styresnivåer är att mäta välbefinnande på ett heltäckande sätt, vilket omfattar ekonomiska frågor (bl.a. produktivitet, innovation, export), arbete (bl.a. indikatorer för sysselsättning och sysselsättningens kvalitet), miljöfrågor (bl.a. ekonomins energiintensitet och energieffektivitet, naturskyddsområden och biologisk mångfald, andelen förnybar energi, koldioxidutsläpp), demografi (bl.a. indikatorer för den aktuella demografiska situationen och eventuell demografisk rörlighet) samt social delaktighet (bl.a. människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, inkomstfördelning) och territoriella frågor (bl.a. tillgänglighet och bärformåga).

28. ReK föreslår även att valet av indikatorer huvudsakligen bör inriktas mot dem som mäter de möjliga effekterna av de åtgärder som genomförs, särskilt genom att mäta resultat och effekter liksom kostnaderna, och betonar att det när det gäller de yttersta randområdena finns ett särskilt behov av uppgifter om vissa brister och ogynnsamma förhållanden som bör beaktas innan man utformar och genomför politiken.

29. Vid samtliga EU-institutioner bör man med utgångspunkt i det värdefulla arbetet i det europeiska systemet för strategisk och politisk analys (Espas) övervaka europeiska utvecklingstendenser och då samarbeta. Detta skulle utgöra ett system för tidig varning för samtliga styresnivåer när det gäller den ekonomiska, sociala och miljörelaterade utvecklingen av europeisk betydelse som kan påverka strategiska mål eller kräva en justering av de strategiska prioriteringarna.

### **Översyn av Europa 2020-strategin och sammanhållningspolitikens framtid**

30. I Europa 2020-strategin fastställer EU en rad mål med tillhörande nyckelindikatorer och erkänner vikten av att komplettera data om den ekonomiska tillväxten (BNP) med ytterligare ekonomiska, sociala och miljörelaterade indikatorer för att mäta hållbar utveckling. Dessa slutsatser gäller i lika hög grad för den lokala och regionala nivån.

31. Arbetet med att fastställa Europa 2020-målen och välja ut indikatorer för att mäta utvecklingen var mycket toppstyrt, och man tog inte hänsyn till den specifika situationen på lokal och regional nivå. I sammanhållningspolitiken erkänns däremot territoriellt differentierade behov och mål, eftersom arbetet med övergripande EU-mål inte bör hämma den utvecklingspotential som finns i en viss region eller kommun och som bygger på regionspecifika kunskaper och färdigheter. ReK efterlyser därför regionala mål i samband med Europa 2020-strategin.

32. ReK uppskattar den nuvarande sammanhållningspolitiken, som medför stora fördelar och ett mervärde för regionerna och i stor utsträckning bidrar till utvecklingen av de berörda regionerna. Vi uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi för sammanhållningspolitikens funktionssätt för den programperiod som inleds 2021, där den nuvarande formen för genomförandet bevaras och där BNP (vid behov kompletterat med andra indikatorer) spelar en central roll för bedömningen och genomförandet.

33. Vi framhåller i detta sammanhang skillnaderna i inriktning på det sammanhållningspolitiska målet om europeiskt territoriellt samarbete. Framför allt utvecklingen av det gränsöverskridande samarbetet har som mål att främja integration av gränsområden inom alla områden i människors liv – dvs. även utöver målen i Europa 2020-strategin. Inom detta område måste man utveckla metoder och indikatorer som gör det möjligt att bättre kartlägga och bedöma sådana framsteg.

34. ReK pekar på den nära samordning som finns mellan sammanhållningspolitiken och Europa 2020-strategin men beklagar att mät- och stödmetoderna i Europa 2020-strategin och i sammanhållningspolitiken inte är anpassade till varandra.

35. Vi påminner Europeiska kommissionen om att den territoriella dimensionen bör lyftas fram på ett bättre sätt i en reviderad Europa 2020-strategi, särskilt när det gäller territoriell sammanhållning där utvecklingen av relevanta ekonomiska, miljörelaterade och sociala indikatorer skulle kunna förbättra kvaliteten på lokala och regionala strategier. I sådana strategier skulle man kunna använda metoder som baseras på ett flerdimensionellt tillvägagångssätt, där BNP och andra ekonomiska indikatorer kompletteras genom mätningar av sociala och miljörelaterade aspekter som godkänts politiskt på samtliga myndighetsnivåer.

36. När det gäller de starka incitamenten för tematisk koncentration av finansiella medel från strukturfonderna på ett begränsat antal politikområden som bidrar till Europa 2020-strategin är det rimligt att anta att sammanhållningspolitikens resultat kommer att mätas utifrån framstegen med att nå Europa 2020-målen.

37. Kommittén rekommenderar starkt att de nya överordnade målen i Europa 2020-strategin och dess efterföljare byggs nerifrån och upp, så att framtida nationella reformprogram kan rapportera om de regionala och lokala myndigheternas bidrag till de nationella överordnade målen. Detta skulle också få de nationella regeringarna att involvera de lokala och regionala myndigheterna i förberedelserna av de nationella reformprogrammen, vilket för närvarande inte sker i de flesta medlemsstater.

38. Kommittén hoppas att sammanhållningspolitiken återfår sin ursprungliga uppgift, nämligen att minska skillnaderna mellan regionernas utveckling och utgöra den främsta politiken för investeringar på EU-nivå, och att man i detta syfte ser över kopplingen mellan sammanhållningspolitiken och den framtida Europa 2020-strategin för perioden efter 2020.

39. Ett antal EU-instrument baseras dock fortfarande på ett alltför snävt ekonomiskt mått. Detta gäller även sammanhållningspolitiken, där medlen fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av BNP per capita och arbetslöshet, medan klassificeringen av Nuts 2-regionerna i en av de tre utvecklingskategorierna som avgör anslagsfördelningen uteslutande baseras på BNP per capita.

40. Vid stödberättigande beslut bortser man följaktligen i princip helt från sociala, miljörelaterade och territoriella aspekter i de olika europeiska regionerna, medan det logiska steget skulle vara att basera framtida instrument på en mer övergripande och enhetlig metod som i större utsträckning utnyttjar sociala indikatorer, miljöindikatorer och territoriella indikatorer som särskilt uppmärksammar de regionala särdrag som anges i fördraget och som bör beaktas vid beslut om stödberättigande för regionerna.

41. Kommittén ställer sig frågande till hur Nuts 2-nivån kan återspegla verkliga samhällen och faktiska geografiska områden då Nuts-områdena i många medlemsstater är rent statistiska geografiska områden baserade på befolkningsmängd och inte återspeglar verkliga gränser eller funktionella geografiska områden. Visserligen har Nuts-indelningen också hittills använts för att fördela medel ur EU:s strukturfonder, men när den används för att utforma och bedöma den territoriella inverkan av EU:s sammanhållnings-, transport-, miljö- och annan politik har den en sådan genomträngande effekt att EU:s politik kommer i otakt med de lokala omständigheterna. I detta avseende är det för att skapa en rättvisare fördelning av fonderna helt centralt att BNP:s avgörande brister, såsom den territoriella snedvridningen till följd av pendling över Nuts-gränser, måste motverkas genom att man tar hänsyn till den sociala och miljömässiga situationen i regionerna när beslut om behörighet fattas.

42. Fördelningen av medel ur strukturfonderna, däribland Sammanhållningsfonden, bör under nästa fleråriga budgetperiod göras mer flexibel för att kunna omfatta BNP-kompletterande åtgärder i den mån dessa är politiskt godtagbara på alla förvaltningsnivåer.

### **Nästa steg mot att möjliggöra en strategi som baseras på indikatorer bortom BNP**

43. ReK erkänner samtidigt de överordnade målens legitimitet för att uppnå övergripande strategiska mål och påpekar att det, för att övervaka framstegen, krävs att harmoniserade och jämförbara regionala uppgifter som är relevanta för målen finns tillgängliga i god tid.

44. Att det finns tillgängliga indikatorer och att regionala data uppdateras ofta är en förutsättning för att man ska kunna förbättra ansvarsskyldigheten när det gäller det tekniska förslaget och fatta bra politiska beslut. Trots Eurostats effektiva och mycket välstrukturerade datasystem för välfärdsindikatorer bör den stora utmaningen för de regionala och lokala beslutsfattarna, när det gäller t.ex. genomförandet av Europa 2020-strategin och sammanhållningspolitiken på flera nivåer, åtgärdas av Europeiska kommissionen och Eurostat snarast möjligt. Syftet bör vara att förbättra datasystemet och göra det effektivare, samtidigt som man utvecklar och utnyttjar metoder för att göra konsekvensbedömningar av politiken.

45. Kommittén välkomnar i detta sammanhang de framsteg som kommissionen gjort avseende färdplanen från 2009, "Att mäta framsteg i en föränderlig värld", men beklagar att få förbättringar har uppnåtts vid framställning och spridning av regionala och lokala data.

46. ReK påpekar att länder där de tillgängliga regionala och, framför allt, lokala uppgifterna är mindre fullständiga ofta är de länder som enligt EU:s strukturfonder kan anslå en betydande andel av sina anslag inom ramen för det s.k. tematiskt mål 11 (institutionell kapacitetsuppbyggnad). Eftersom vi befinner oss i början av programperioden har vi nu ett unikt tillfälle att bygga upp EU-omfattande jämförbara uppgifter på regional och lokal nivå som kan ligga till grund för utformningen och utvärderingen av EU:s politik efter 2020.

47. ReK anser att man genom det europeiska statistiksystemet ytterligare bör förbättra kvaliteten på administrativa uppgifter samt påskynda införandet av georefererad statistik i syfte att öka värdet på datainsamlingen och minska belastningen för uppgiftslämnarna.

48. Kommittén ser positivt på att mängden data som finns tillgänglig på EU-nivå, särskilt avseende den lokala och regionala nivån, stadigt har ökat sedan ReK:s senaste yttrande om "bortom BNP", men beklagar att det fortfarande finns betydande luckor. Europeiska kommissionen bör därför – så snart som möjligt – lägga fram en analys av de nuvarande och framtida luckorna när det gäller att tillhandahålla en omfattande uppsättning ekonomiska, sociala, miljörelaterade och demografiska data i Europa som sträcker sig längre än BNP.

49. ReK beklagar särskilt att den nuvarande "regionaliseringen" av Europa 2020-indikatorer inte är tillfredsställande eftersom endast vissa av de indikatorer som krävs för att följa upp de överordnade målen i Europa 2020-strategin på regional nivå (Nuts 2 och 3) finns tillgängliga, ibland dessutom med stor fördröjning. Samma sak gäller de alternativa indikatorer som regioner och städer kan bedöma som nödvändiga i sina områden som en förutsättning för framsteg mot EU:s mål. Uppdaterad regional statistik skulle göra det möjligt att skapa en sammanfattande indikator för regionala framsteg, som föreslagits av Regionkommittén.

50. Europeiska kommissionen och Eurostat bör fastställa en tidsplan för att involvera de lokala och regionala myndigheterna i arbetet med att fastställa (realistiska) mål och tillhandahålla den regionala statistik som behövs för att utforma, genomföra, övervaka och utvärdera den förnyade Europa 2020-strategin med territoriellt differentierade mål.
51. ReK framhåller behovet av att gå längre än det nuvarande systemet för statistik och indikatorer (som grundar sig på Nuts-förordningen) när man mäter framstegen på lokal och regional nivå, särskilt med avseende på begreppet "funktionella regioner" och gränsöverskridande områden. Vi föreslår att Europeiska kommissionen vidareutvecklar de begrepp och indikatorer som hänger samman med detta och beaktar de områden som omfattas av makroregionala strategier.
52. ReK upprepar att stads- och landsbygdsdimensionerna bör lyftas fram på ett bättre sätt inom en rad olika politikområden i EU, särskilt i samband med den territoriella sammanhållningen, där utvecklingen av relevanta ekonomiska, miljörelaterade och sociala indikatorer kan förbättra kvaliteten på den lokala och regionala politiken.
53. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att se till att det europeiska statistikprogrammet omfattar nödvändiga åtgärder för att undanröja bristen på statistiska uppgifter om de befintliga territoriella skillnaderna och särdragen i EU, särskilt åtgärder för insamling av uppgifter om och utarbetande av indikatorer för regioners avlägsna belägenhet och isolering, för att förbättra utformningen och genomförandet av politiska strategier på EU-nivå som är mer anpassade till regioner som kännetecknas av dessa företeelser, i enlighet med principen om territoriell sammanhållning.
54. ReK anser att det är nödvändigt att bygga upp en modell som kan stödja beslutsfattandet, så att man kan rangordna välfärdsprioriteringarna på lokal nivå och på så sätt få fram regionens särdrag inom en ram som är gemensam för alla gemenskapens regioner. Denna rangordning bör användas för att göra för- och efterhandsutvärderingar av politikens effektivitet, bland annat i anslutning till förhandlingarna mellan kommissionen och de lokala myndigheterna och samråd med lokala intressenter.

Bryssel den 11 februari 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs  
ordförande*

---



**Yttrande från Europeiska regionkommittén – Det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018)**

(2016/C 120/06)

**Föredragande:** Csaba BORBOLY (RO-EPP), ordförande i distriktsfullmäktige i Harghita**Referensdokument:** Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Utkast till rådets och kommissionens gemensamma rapport 2015 om genomförandet av de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018)

COM(2015) 429 final

**POLITISKA REKOMMENDATIONER**

## EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén konstaterar med glädje att kommissionen har betonat vikten av att man på ungdomsområdet stärker utarbetandet av politiska strategier som bygger på fakta och tillförlitliga uppgifter, samt mer effektivt samordnar EU:s, regionernas och medlemsstaternas insatser och resurser för att uppnå de ungdomspolitiska målen.
2. Kommittén välkomnar särskilt det synsätt som anläggs av kommissionen, som anser att det inom ramen för samarbetet på ungdomsområdet under perioden 2016–2018 är nödvändigt att reagera så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt anpassa politiken till nya utmaningar, till exempel integreringen av unga flyktingar eller spridningen av extremism bland ungdomar.
3. Kommittén välkomnar mot denna bakgrund särskilt fördelarna med EU-ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) genom att de förbättrar samarbetet mellan EU-medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter samt erbjuder och stärker möjligheterna och fördelarna med det europeiska integrationsprojektet för unga människor. Vi uppmanar därför kommissionen att bibehålla och vidareutveckla ramarna för tiden efter 2018.
4. Kommittén anser att man i framtiden bör se till att följande aspekter står i centrum för ungdomspolitikens mål: garantier för lika möjligheter, främjandet av social integration och en förbättring av ungdomars konkurrenskraft på arbetsmarknaden, samtidigt som man främjar aktivt medborgarskap (ungdomars medverkan), en förstärkning av ungdomsarbete, icke-diskriminering och interkulturell förståelse.
5. Kommittén oroas dock av att kommissionen inte nämner de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller ungdomspolitiken, trots att det är uppenbart att de lokala och regionala myndigheterna i de flesta medlemsstater, där det finns en nationell politik i ungdomsfrågor, i olika utsträckning utövar befogenheter på detta område.
6. Kommittén uppskattar Eurostats arbete med att framställa och samordna datauppsättningar beträffande en rad faktorer som rör ungdomsfrågor.
7. Kommittén uppmanar kommissionen att systematiskt undersöka ungdomspolitikens territoriella konsekvenser på subnationell nivå, åtminstone till Nuts 2-nivå. För att ytterligare stärka regionernas roll i genomförandet av EU:s ungdomsstrategi anser ReK att det inom ramen för den öppna samordningsmetoden mellan EU:s medlemsstater är nödvändigt att utveckla mätbara indikatorer, konkreta handlingsplaner på ungdomsområdet med deltagande av alla styresnivåer samt starka partnerskap mellan ungdomsorganisationer och offentliga myndigheter.



8. Efter samråd med berörda parter anser kommittén att programmet Erasmus+ och ungdomsgarantin visserligen är viktiga instrument för att uppnå de strategiska målen, men att problemen är mycket mer komplicerade och att EU:s åtgärder på ungdomsområdet redan nu sträcker sig långt bortom dessa två effektiva instrument, som visserligen är verkningsfulla men som visat sig vara otillräckliga eftersom genomförandet av ungdomsgarantin fortfarande är mycket bristfälligt. I synnerhet när det gäller utsatta ungdomar finns det ett uppenbart behov av initiativ för att stödja ungdomar som inte längre tas om hand inom ramen för de sociala trygghetssystemen, och som då de fyller 18 år riskerar att inte få någon form av stöd som kan hjälpa dem i övergången till vuxenlivet. Kommittén påpekar därför att man på ett lämpligt sätt bör se till att övrig information om resultat på det ungdomspolitiska området görs tillgänglig, särskilt vad gäller frågor såsom ungdomssysselsättning och social delaktighet, bland annat i syfte att undersöka om det inte vore lämpligt att redan under denna programperiod tillhandahålla särskilt stöd från de europeiska investerings- och strukturfonderna. Med tanke på komplexiteten hos och omfattningen av de utmaningar som vi står inför, bör ungdomspolitiken integreras i all EU-politik, inom ramen för ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, eftersom denna politik inte bara kan ge lösningar på ungdomarnas problem, utan även fungera som utgångspunkt för en ny ekonomisk tillväxt. Vidare kan återupptäckta värden hos äldre traditioner och hantverk utgöra nya sysselsättningsmöjligheter. Man måste även fortsättningsvis göra stora ansträngningar för att främja utbytet av bästa praxis när det gäller ungdomars delaktighet och ungdomsarbete mellan medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna. Dessutom bör de ekonomiska argumenten för utbildning, som diskuterades vid mötet i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott) den 12 december 2014<sup>(1)</sup> inom ramen för halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin, nu omsättas i konkreta investeringar i utbildning som ett led i EU:s långsiktiga ungdoms- och tillväxtagendor.

9. Kommittén ställer sig positiv till att kommissionen förbättrat informationen till unga arbetssökande genom Eures-systemet, som förmedlar information om lediga jobb, och att den börjat genomföra initiativet "Ditt första Eures-jobb", för att hjälpa unga att hitta jobb utomlands. Kommissionen har också vidtagit konkreta åtgärder för att genomföra strävan i enlighet med rådets rekommendation om kvalitetskriterier för praktikprogram att ta med praktikprogram i Eures-portalen, och ReK uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning utnyttja de möjligheter som dessa verktyg ger.

10. Kommittén noterar med oro att ungdomars direkta politiska engagemang minskar (särskilt när det gäller valdeltagandet) och är lägre än hos de äldre generationerna, men välkomnar det intresse som många unga uppvisar genom att engagera sig aktivt i sitt lokalsamhälle i form av medlemskap i organisationer, genom onlineverktyg (sociala medier) och genom frivilligarbete. I det avseendet välkomnas det att kommissionen och medlemsstaterna vill utnyttja nya former för delaktighet i demokratiska processer och tillträde till det politiska beslutsfattandet inom ramen för EU:s ungdomsstrategi. Unga människor bör också i större utsträckning informeras om sin rätt att föreslå och stödja ett europeiskt medborgarinitiativ.

11. Vi rekommenderar kommissionen att med full respekt för medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation granska god praxis i medlemsstaterna och regionerna när det gäller förmedling av politisk kompetens och en sänkning av rösträttsåldern, och särskilt det direkta eller indirekta inflytande som dessa båda åtgärder har när det gäller de ungas politiska engagemang och deras vilja att aktivt delta. Vidare bör man dela med sig av resultaten av denna granskning till medlemsstaterna och regionerna.

12. Ungdomsorganisationerna, däribland idrottsföreningarna, spelar en särskilt viktig roll, då deras verksamhet sker inom en formell ram och de erbjuder icke-formella och informella utbildningsprogram för ett aktivt medborgarskap utanför skolsystemet och eftersom de i hög grad bidrar till att utveckla ungdomarnas förmåga att engagera sig samt till en kvalitativ förbättring av beslutsprocesserna. Det är därför viktigt med stöd till dessa organisationer.

13. Kommittén betonar även behovet av att identifiera och utveckla de ostrukturerade grupperingar som samlar allt fler ungdomar, bland annat tack vare en ansvarsfull användning av sociala medier. Dessa grupperingar representerar ofta ungdomar som har svårigheter att få tillgång till möjligheter och som inte har de instrument som behövs för att kunna föra en dialog med institutionerna.

14. Kommittén instämmer i vikten av ett högkvalitativt socialpedagogiskt arbete med ungdomar och behovet av att förbättra förmågan att bemöta sociala, beteendemässiga och tekniska förändringar. I detta sammanhang är det också viktigt att fortsätta att stödja erkännandet och synliggörandet av icke-formellt och informellt lärande i ungdomsarbetet.

<sup>(1)</sup> Pressmeddelande från det 3358:e mötet i rådet (utbildning, ungdom, kultur och idrott), <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. Kommittén är oroad över att det socialpedagogiska arbetet med ungdomar, som i allmänhet även är de lokala myndigheternas ansvar i flera medlemsstater, har genomgått budgetnedskärningar i hela Europa, samtidigt som det ökande antalet ungdomar som riskerar fattigdom och utestängning, den allt mer utbredda förekomsten av ohälsosamma beteenden och det ökande antal dödsfall bland ungdomar som detta leder till, skulle kräva en ökning av sådan verksamhet. Det är särskilt angeläget att främja positiva livsstilar som innebär mindre droger och alkohol liksom rökning och fetma, inte minst genom att uppmuntra fysisk aktivitet. Samtidigt är det viktigt att föreslå aktiva åtgärder för att kunna erbjuda ungdomar, antingen inom sammanslutningar eller enskilt, möjligheter till personlig och yrkesmässig utveckling för att "finna nya former för social samverkan" (2001 års vitbok om Europas ungdom).

16. Som svar på den rådande migrationskrisen och inom ramen för den europeiska migrationsagendan efterlyser ReK finansiella medel som är direkt tillgängliga för de lokala och regionala myndigheterna så att de kan fullgöra sina skyldigheter när det gäller migration och integration.

17. ReK anser att migrationen av unga människor från ekonomiskt svagare europeiska regioner eller från de regioner som drabbades hårdast av den ekonomiska krisen undergräver den territoriella och sociala sammanhållningen och leder till allvarliga demografiska utmaningar. För att främja tillväxt och skapa arbetstillfällen i dessa regioner, vilket är avgörande för att undvika en massutflyttning av ungdomar och den kompetensflykt som detta medför, betonar kommittén behovet av att bland annat stödja mellanregionala partnerskap och direkta lokala och regionala insatser genom specifika åtgärder som finansieras genom ESI-fonderna.

18. Att sprida god praxis i det sektorsövergripande samarbetet för att stödja unga människor är ett viktigt instrument, eftersom det ger medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna samt ungdomsföreträdarna möjlighet att lära sig av varandra. Dessutom främjar initiativ såsom ungdomsplattformen för Europa-Medelhavsområdet och Europeiska ungdomsforumet en dialog om frågor som t.ex. främjande av livslångt lärande och europeisk rörlighet, utbildnings- och sysselsättningspolitik samt lika möjligheter för båda könen.

19. Kommittén föreslår att man tar fram ett grundpaket som, om så är möjligt, bör garanteras ungdomarna i samtliga EU-medlemsstater. Inom detta paket skulle man särskilt kunna uppmärksamma tillgång till internet via bredband, möjlighet att lära sig ett andra främmande språk till en nivå som minst motsvarar nivå B2 inom det offentliga utbildningssystemet, kontinuerlig yrkesvägledning och handledning, möjlighet till lämpligt deltagande i frivilligarbete, främjande av beredskapen för en första anställning samt flexibla och lättillgängliga former i fråga om den finansiering som krävs för att genomföra studier som ger karriärmöjligheter. Samtidigt uppmanar vi kommissionen att vidta åtgärder för att se till att alla intresserade ungdomar i EU har tillgång till yrkesutbildning och att de omfattas av en "minimigaranti för kvalifikationer och färdigheter", som erkänns och valideras i alla medlemsstater och som ger dem möjlighet att uppnå en minimiutbildningsnivå med en relevant nivå av lämpliga färdigheter, som stöds genom lämplig validering i syfte att erkänna mervärdet hos aktiviteter som genomförs av ungdomar i icke-formella miljöer.

20. Kommittén konstaterar att man behöver genomföra studier i Europas olika regioner för att få en bättre bild av ungdomarnas situation vad gäller boende och boendekvalitet. På detta område är det av särskild betydelse att man utbyter bästa praxis och utarbetar handlingsplaner på lokal nivå, mot bakgrund av att det i många regioner finns ett överutbud på bostäder samtidigt som kvaliteten i bostadsbeståndet i flera regioner inte erbjuder ungdomarna adekvata villkor, och extremt höga boendepreiser i andra regioner utestänger ungdomar. Man bör alltså utarbeta adekvata handlingsplaner med utgångspunkt i relevanta uppgifter i syfte att öka ungdomars tillgång till goda boendevillkor. Vi föreslår framför allt att en viss del av det allmännyttiga bostadsbeståndet reserveras för ungdomar, att man främjar olika solidariska boendeformer där äldre, autonoma människor och yngre bor i en bogemenskap (co-housing), och att man stöder bostadsköp med lån till låg ränta för ungdomar.

21. Kommittén betonar behovet av att få klarhet i hur ungdomspolitikerna ska hantera utmaningar såsom matchning av kompetensen med arbetsgivarnas behov samt produktionsrelaterade och regionala behov, även när det gäller att minska den höga ungdomsarbetslösheten, och lika möjligheter för ungdomar som är bosatta i små kommuner belägna i perifera regioner, de yttersta randområdena, på öar eller i landsbygdsregioner som konfronteras med demografiska utmaningar. Andra frågor är främjande av initiativ när det gäller yrkesutbildning som är anpassad till regionala särdrag och specifik kompetens, samt utbyte av bästa praxis i dessa frågor, inte minst genom att lägga större vikt vid manuella yrken. Vi betonar att matchning av kompetensen med arbetsgivarnas behov är en viktig faktor i samband med ungdomsarbetslösheten och vidareutvecklingen av ungdomars karriärsutsikter. Vi anser också att förfaranden bör fastställas för att säkerställa validering och certifiering av kompetens som ungdomar förvärvar i samband med icke-formell utbildning och volontärarbete, så att ungdomarna kan hänvisa till denna kompetens då de söker arbete. Dessa frågor bör ägnas större uppmärksamhet, och därför uppmanar vi företagen att mot bakgrund av sitt sociala ansvar försöka sätta sig in i ungdomarnas situation. Ungdomarna utgör inte bara dagens och morgondagens arbetskraft, utan de är också potentiella kunder till företagens varor och tjänster.

22. Det är nödvändigt att man – både på medlemsstatsnivå och vid de regionala och lokala förvaltningarna – inom ramen för ungdomspolitikens fortsätter att särskilt uppmärksamma frågor som till exempel främjande av Europas grundläggande kristna värderingar, diskriminering av ungdomar på grund av kön, könsidentitet, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning eller sexuell läggning samt utarbetande av de åtgärder som måste vidtas i detta hänseende, även när det gäller de särskilda problem som ungdomar som tillhör nationella eller etniska minoriteter möter.

23. Kommittén uppmanar berörda lokala och regionala myndigheter att i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning och de europeiska principerna göra allt för att bevara utbildningsinstitutioner där man undervisar på nationella och språkliga minoriteters modersmål och att inrätta nya sådana institutioner. Kommittén uppmanar också medlemsstaterna att erbjuda utbildningslösningar för ungdomar som tillhör nationella och språkliga minoriteter, där man tar hänsyn till deras speciella utbildningssituation, samtidigt som man ger dem möjlighet att effektivt tillägna sig den berörda medlemsstatens officiella språk enligt principerna för flerspråkighet och icke-diskriminering.

24. Kommittén anser att man måste prioritera lanseringen av en krisplan mot bakgrund av det ökande könsrelaterade våldet bland ungdomar. I planen bör vikten av en effektiv samundervisning i samtliga EU-medlemsstater framhållas.

25. Ungdomarna har bara begränsad tillgång till de finansieringskällor som de behöver för att starta ett företag, betala sitt boende eller fortsätta sina studier. Därför är det viktigt att de lokala och regionala myndigheterna försöker finna lokala lösningar som dels kan bidra till att öka den berörda regionens konkurrenskraft, dels tydligt förstärker lika möjligheter bland ungdomarna.

26. Vi vill därför betona behovet av att ta initiativ till platser där ungdomar kan träffas, som drivs av lokala aktörer i partnerskap med bland annat privata intressenter, vilka kan förstå ungdomarnas behov och omvandla dem till möjligheter för framtida anställningar, söka utvärdera eventuell entreprenörsförmåga och främja aktiv medverkan.

27. När det gäller arbetsrätt, arbetsmiljöstandarder och lagstiftning som rör volontärer uppmanar vi kommissionen och medlemsstaterna att kontrollera att ungdomarna får korrekt information och det skydd som de behöver när de yrkes- eller volontärbetar eller när de gör praktik i sitt bostättningsland eller i en annan medlemsstat än den där de normalt är bosatta. I detta sammanhang föreslår vi att man använder sig av redan väletablerade nätverk, såsom Europa direkt, Eurodesk och Eures, samt av de lokala myndigheterna, som är de viktigaste aktörerna när det gäller att främja den regionala ungdomspolitikens.

28. Kommittén manar till stor försiktighet när det gäller skyddet av unga volontärer och yrkesverksamma på arbetsmarknaden och uppmanar regionerna att se över möjligheterna till samarbete på detta område för ömsesidigt lärande och utbyte av bästa praxis. Vi betonar också behovet av att stärka det sociala och samhällsliga värdet av frivilligarbete, exempelvis civiltjänstgöring för unga människor.

29. ReK rekommenderar att man studerar å ena sidan hur nya framväxande sociala värderingar och samhällsvärderingar – t.ex. miljömedvetenhet i fråga om hållbar och energieffektiv produktion, lokalt engagemang, stöd till personer i utsatta situationer och en uppvärdering av hantverksverksamhet – kan främja ungdomars samhällsdeltagande och bidra till att de integreras i samhället, och å andra sidan hur man kan främja och stödja familjens grundläggande roll som det viktigaste stödet för en persons sociala och ekonomiska utveckling. Vi rekommenderar att det införs en koppling och en hänvisning till familjen i de nya målen för hållbar utveckling (FN). Stödåtgärderna omfattar både ursprungsfamiljer, nya familjer och familjer som håller på att bildas. Åtgärderna omfattar skyddet av familjen och stödet till familjebildning och föräldraskap, i synnerhet i regioner som står inför demografiska utmaningar.

30. I regioner som är utpräglade landsbygdsområden bör man ägna särskild uppmärksamhet åt de unga invånarna, som är en reell strategisk tillgång för dessa områden. Man bör främja de ungas förankring i landsbygden och deras möjligheter att bo kvar i glesbygdsområden, samt så långt möjligt säkra jordbrukets fortsatta existens i områden där man använder sig av traditionella jordbruksmetoder – även genom lämpliga utbildningsinsatser – som är miljövänliga och tar hänsyn till principerna för en hållbar ekonomi, med förbehåll för att dessa metoder är finansiellt hållbara och ekonomiskt lönsamma.

31. De åtgärder som de olika medlemsstaterna har vidtagit på egen hand på det ungdomspolitiska området räcker inte alltid till och samordningen sker sällan på ett systematiskt sätt. Vi ställer oss i detta sammanhang bakom förslaget att det krävs ett större engagemang och fler åtgärder på EU-nivå för att förbättra samordningen, utveckla harmoniseringen och utnyttja möjligheterna till samverkans effekter, särskilt med hänsyn till att den unga generationen är mer öppen för rörlighet och migration. Man måste också i den reviderade politiken framhålla de lokala och regionala myndigheternas nyckelroll.

32. Kommittén anser att det är nödvändigt att stärka ungdomarnas roll i den demokratiska processen för att göra deras röst hörd. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att främja dialog mellan ungdomar genom att involvera det civila samhället och i synnerhet ungdomsorganisationer, lokala myndigheter, såväl individuellt som i fråga om sammanslutningar, informella grupper samt Europa direkts informationscentrum, som kan bidra till ett informationsflöde mellan ungdomarna och institutionerna, och icke-statliga organisationer, som alltid har varit den grupp i samhället som är mest öppen för förändringar och social innovation och som kan stimulera förnyelsen av hela samhället. Av denna anledning betonar vi vikten av att utvidga den strukturerade dialogen och stöder de nya initiativ som kommissionen föreslagit på detta område, när det gäller att stärka möjligheterna till deltagande för ungdomar i allmänhet och för de organisationer som representerar dem. Kommittén betonar slutligen att för att uppnå dessa mål kan det vara lämpligt att ta fram strukturerade handlingslinjer, vilket gjordes för ungdomsgarantin genom sysselsättningsinitiativet för unga.

33. Kommittén betonar vikten av att utvidga den strukturerade dialogen och stöder de nya åtgärder som kommissionen föreslagit på detta område när det gäller att stärka såväl unga människors som ungdomsorganisationers möjligheter att delta. Vid utformningen av den strukturerade dialogen efterlyser i synnerhet unga människor kvalitetskriterier, som man i möjligaste mån måste beakta i dialogprocessen. De omfattar bl.a. en jämbördig partnerskapsdialog och tillräckligt med tid. Unga människor bör göras delaktiga i opinionsbildningen inom så många politikområden så möjligt på de olika politiska nivåerna. I synnerhet inom ungdomssysselsättningsinitiativet skulle ungdomsmedverkans regionala perspektiv kunna stärkas genom den strukturerade dialogen.

34. Kommittén anser att det är viktigt att främja inkluderingen av ungdomar med funktionsnedsättning och att se till att dessa ungdomar verkligen har samma tillgång till de möjligheter som medlemsstater och regioner tillhandahåller.

35. Kommittén betonar behovet av att inom EU:s och medlemsstaternas politik prioritera integrering av ungdomar i riskzonen, såsom unga som varken arbetar eller studerar och unga med invandrarbakgrund, som har störst sannolikhet att hamna i denna kategori.

36. Mot bakgrund av det extremt allvarliga terroristhot som Europa för närvarande står inför och den politiska och religiösa radikaliserings som tyvärr håller på att breda ut sig bland ungdomarna anser vi att man bör för att förebygga våld, radikaliserings och extremism i enlighet med EU:s säkerhetsagenda ska stärka deltagandet och förtroendet för institutionerna samt garantera rätten för ungdomar att leva i pluralistiska samhällen som bygger på de demokratiska europeiska värdena, rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna.

37. Kommittén rekommenderar att de europeiska lokala och regionala myndigheterna utarbetar lokala och regionala strategier som är tydligt inriktade på ungdomars särskilda problem och möjligheter. I detta arbete bör man även ta hänsyn till EU:s och medlemsstaternas ungdomspolitik och se till att förbättra förutsättningarna för ömsesidigt lärande, samtidigt som man ser till att målgruppen, det vill säga ungdomarna själva, i så stor utsträckning som möjligt deltar i utformningen, genomförandet och utvärderingen av dem samt att det ömsesidiga lärandet främjas. Samtidigt understryker kommittén att alla strategier och all politik på ungdomsområdet ska omfatta övergripande åtgärder för att motverka förekomsten av diskriminering på grund av kön, könsidentitet, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder eller sexuell läggning.

38. ReK uppmanar kommissionen att främja och stödja strategier för ungas företagande inom den kulturella och kreativa sektorn för att skapa nya arbetstillfällen och för att ge sitt stöd åt alla de ungdomar som har ett brinnande intresse för något och vill förverkliga det genom ett yrke inom kultursektorn.

Bryssel den 11 februari 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs  
ordförande

(Förberedande akter)

## REGIONKOMMITTÉN

116:E PLENARSESSIONEN DEN 10–11 FEBRUARI 2016

## Yttrande från Europeiska regionkommittén – Långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden

(2016/C 120/07)

<b>Föredragande:</b>	Enrico ROSSI (IT–PSE), regionpresident i Toscana
<b>Referensdokument:</b>	Förslag till rådets rekommendation om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden
	COM(2015) 462

## I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

## Ändringsrekommendation 1

Förslag till rekommendation

Skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De som löper störst risk att drabbas av långtidsarbetslöshet är personer med låg utbildning eller otillräckliga kvalifikationer, tredjelandsmedborgare, personer med funktionsnedsättning och mindre gynnade minoriteter såsom romer. Tidigare sysslor har också stor betydelse, eftersom de sektoriella och cykliska aspekterna är viktiga i vissa länder för att förklara den ihållande långtidsarbetslösheten.	De som löper störst risk att drabbas av långtidsarbetslöshet är personer med låg utbildning eller otillräckliga kvalifikationer, <b>kvinnor (särskilt lågutbildade kvinnor) och ensamstående föräldrar, människor som närmar sig pensionsåldern</b> , tredjelandsmedborgare, personer med funktionsnedsättning och <b>kroniskt sjuka samt</b> mindre gynnade minoriteter såsom romer. <b>Långtidsarbetslösheten hos unga är dessutom särskilt allvarlig på grund av de därmed sammanhängande riskerna för social marginalisering, avhopp från skolan och den förlust av produktionskapacitet som samhället drabbas av som en följd av att de inte deltar på arbetsmarknaden.</b> Tidigare sysslor har också stor betydelse, eftersom de sektoriella, <b>territoriella</b> och cykliska aspekterna är viktiga i vissa länder för att förklara den ihållande långtidsarbetslösheten.

**Ändringsrekommendation 2**

Förslag till rekommendation

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Investeringarna i humankapital bör förbättras och effektiviseras i syfte att förse fler människor med tillfredsställande och relevant kompetens, åtgärda kompetensbrister, lägga grunden för en smidig övergång från utbildning till arbete och främja fortsatt anställbarhet. Om man förbättrar utbildningssystemens kvalitet och relevans, kommer det att förhindra att fler blir arbetslösa. Därför måste utbildningssystemen moderniseras i enlighet med den europeiska planeringsterminen, den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020)<sup>(15)</sup>, rekommendationen från Europaparlamentet och rådet om nyckelkompetenser för livslångt lärande<sup>(16)</sup> och kommissionens rekommendation om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden<sup>(17)</sup>.</p> <p><sup>(15)</sup> Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020).</p> <p><sup>(16)</sup> Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande.</p> <p><sup>(17)</sup> C(2008) 5737.</p>	<p>Investeringarna i humankapital bör förbättras och effektiviseras i syfte att förse fler människor med tillfredsställande och relevant kompetens, åtgärda kompetensbrister, lägga grunden för en smidig övergång från utbildning till arbete och främja fortsatt anställbarhet. Om man förbättrar utbildningssystemens, <b>och även arbetsförmedlingarnas</b>, kvalitet och relevans, kommer det att förhindra att fler blir arbetslösa. <b>På samma sätt kommer det mål om att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid som fastställs i Europa 2020-strategin att bidra till att minska långtidsarbetslösheten, eftersom en grundläggande orsak till denna är avhopp från skolan.</b> Därför måste utbildningssystemen moderniseras i enlighet med den europeiska planeringsterminen, den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020)<sup>(15)</sup>, rekommendationen från Europaparlamentet och rådet om nyckelkompetenser för livslångt lärande<sup>(16)</sup> och kommissionens rekommendation om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden<sup>(17)</sup>.</p> <p><sup>(15)</sup> Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020).</p> <p><sup>(16)</sup> Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande.</p> <p><sup>(17)</sup> C(2008) 5737.</p>

**Ändringsrekommendation 3**

Förslag till rekommendation

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I syfte att utforma en samordnad sysselsättningsstrategi, krävs det i riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik<sup>(18)</sup> att långtidsarbetslösheten och den strukturella arbetslösheten minskas avsevärt med hjälp av övergripande och sinsemellan kompletterande strategier, som innefattar individanpassat aktivt stöd för återgång till arbetsmarknaden.</p> <p><sup>(18)</sup> COM(2015) 098 final.</p>	<p>I syfte att utforma en samordnad sysselsättningsstrategi, krävs det i riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik<sup>(18)</sup> att långtidsarbetslösheten och den strukturella arbetslösheten minskas avsevärt med hjälp av övergripande och sinsemellan kompletterande strategier, som innefattar individanpassat aktivt <b>och inkluderande</b> stöd för återgång till arbetsmarknaden.</p> <p><sup>(18)</sup> COM(2015) 98 final.</p>



**Motivering**

Det anses nödvändigt att främja social inkludering.

**Ändringsrekommendation 4**

Förslag till rekommendation

Skäl 9

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>I riktlinjerna uppmanas medlemsstaterna att främja anställbarheten genom investeringar i humankapital och lämpliga utbildningssystem, som är så effektiva och ändamålsenliga att de höjer kompetensnivån hos arbetskraften. I riktlinjerna uppmanas också medlemsstaterna att särskilt främja system för lärande på arbetsplatsen, exempelvis varvad utbildning och förbättrad yrkesutbildning. I riktlinjerna uppmanas medlemsstaterna mer allmänt att beakta principerna om flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden (flexicurity) och stärka aktiva arbetsmarknadsåtgärder genom att förbättra deras ändamålsenlighet, inriktning, räckvidd, täckning och samverkan genom tillhandahållandet av inkomststöd och sociala tjänster.</p>	<p>I riktlinjerna uppmanas medlemsstaterna att främja anställbarheten genom investeringar i humankapital och lämpliga utbildningssystem, som är så effektiva och ändamålsenliga att de höjer kompetensnivån hos arbetskraften. I riktlinjerna uppmanas också medlemsstaterna att särskilt främja system för lärande på arbetsplatsen, exempelvis varvad utbildning och förbättrad yrkesutbildning. I riktlinjerna uppmanas medlemsstaterna mer allmänt att beakta principerna om flexibilitet och trygghet <b>och inkluderande</b> på arbetsmarknaden (flexicurity) och stärka aktiva arbetsmarknadsåtgärder genom att förbättra deras ändamålsenlighet, inriktning, räckvidd, täckning och samverkan genom tillhandahållandet av inkomststöd och sociala tjänster.</p>

**Ändringsrekommendation 5**

Förslag till rekommendation

Skäl 10

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>De åtgärder som föreslås i denna rekommendation bör vara fullt förenliga med de landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsperioden och genomförandet av dem bör ske i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten.</p>	<p>De åtgärder som föreslås i denna rekommendation bör vara fullt förenliga med de landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsperioden och genomförandet av dem bör ske i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten. <b>I syfte att inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten förebygga att obalanser i de enskilda länderna blir ohanterliga samt för att uppnå en effektiv stabilisering av euroområdet, skulle man kunna fastställa exceptionella, samordnade och tidsbegränsade åtgärder för att stödja de länder vars arbetsförmedlingar har svårast att nå upp till den standard som föreslagits som bästa praxis så att de kan göra de ändringar som krävs.</b></p>

**Motivering**

Mot bakgrund av skillnaderna i arbetsförmedlingstjänsterna mellan de olika medlemsstaterna bör man ingripa för att höja standarden i alla länder. Därför bör rekommendationen att anpassa dessa strukturer åtföljas av att man fastställer nödvändiga understödande mekanismer eftersom arbetsförmedlingarna i allmänhet är svagare i de länder där långtidsarbetslösheten är som högst.

**Ändringsrekommendation 6**

Förslag till rekommendation

Skäl 15

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Större insatser bör göras för dem som drabbas hårdast av långtidsarbetslösheten för att de ska kunna komma tillbaka till arbetsmarknaden. Detta bör ske tillsammans med en ökad registrering hos arbetsförmedlingarna och andra behöriga kontor för att stödåtgärdernas bristande täckning ska kunna åtgärdas.</p>	<p>Större insatser bör göras för dem som drabbas hårdast av långtidsarbetslösheten för att de ska kunna komma tillbaka till arbetsmarknaden. Detta bör ske tillsammans med en ökad registrering hos arbetsförmedlingarna och andra behöriga kontor för att stödåtgärdernas bristande täckning ska kunna åtgärdas. <b>För att kunna uppmuntra så många arbetslösa som möjligt att registrera sig hos arbetsförmedlingen behövs det en särskild kommunikations- och rådgivningsstrategi som kan göras mer effektiv genom att man involverar organisationerna i det civila samhället. Registrering hos arbetsförmedlingen är dock inte tillräckligt om denna inte på ett effektivt sätt kan erbjuda en skraddarsydd väg till integration på arbetsmarknaden. De arbetslösa kommer inte heller att ha någon anledning att registrera sig om arbetsförmedlingen inte visar effektivitet. I detta sammanhang är det nödvändigt att göra arbetsförmedlingarna mer proaktiva gentemot företagen.</b></p>

**Motivering**

Det behövs visserligen en särskild kommunikationsstrategi för att stimulera arbetslösa att registrera sig hos arbetsförmedlingen, men mycket beror på huruvida arbetsförmedlingen faktiskt har en förmåga att återinföra arbetstagarna på arbetsmarknaden. Ländernas verkliga förmåga att stärka de befintliga strukturerna är därför ett grundläggande villkor för att de arbetslösa ska vilja registrera sig.

**Ändringsrekommendation 7**

Förslag till rekommendation

Skäl 17

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Med individanpassade strategier till stöd för långtidsarbetslösa undanröjs de hinder som leder till ihållande arbetslöshet samt uppdateras och kompletteras den inledande utvärderingen som gjordes vid registreringen. De kommer att visa vägen för de arbetssökande till stödtjänster, t.ex. skuldrådgivning, rehabilitering, socialt arbete, omsorg, integration av invandrare, boende och transport, som motverkar hindren för arbete och gör det möjligt för de arbetssökande att uppnå tydliga mål som leder till sysselsättning.</p>	<p>Med individanpassade strategier till stöd för långtidsarbetslösa undanröjs de hinder som leder till ihållande arbetslöshet samt uppdateras och kompletteras den inledande utvärderingen som gjordes vid registreringen. De kommer att visa vägen för de arbetssökande till stödtjänster, t.ex. skuldrådgivning, rehabilitering, socialt arbete, omsorg, integration av invandrare, boende och transport, som motverkar hindren för arbete och gör det möjligt för de arbetssökande att uppnå tydliga mål som leder till sysselsättning. <b>Man bör överväga möjligheten att föreskriva en skyldighet för långtidsarbetslösa som erhåller sociala förmåner att registrera sig hos arbetsförmedlingen.</b></p>



**Ändringsrekommendation 8**

Förslag till rekommendation

Skäl 20

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>I denna rekommendation avses med ett avtal om återinträde på arbetsmarknaden ett skriftligt avtal mellan den arbets-sökande och en enda kontaktpunkt, vars syfte är att underlätta övergången till arbete. För att återspegla de enskilda sökandes situation innefattar dessa avtal ett paket med detaljerade individanpassade åtgärder som finns att tillgå på nationell nivå (arbetsmarknad, utbildning, sociala tjänster) och stöder de arbetssökande och hjälper dem att övervinna just deras speciella hinder för sysselsättning. De fastställer mål, tidsplaner, ömsesidigt ansvar och över-synsklausuler och anger både aktiva åtgärder för inkomst-stöd och tillgängliga sociala stödtjänster. Avtalen om återinträde på arbetsmarknaden visar att det finns ett tydligt samband mellan mottagandet av ersättning och deltagandet i aktiva arbetsmarknadsåtgärder och jobbsöka-raktiviteter, helt i överenskommelse med nationell lagstift-ning.</p>	<p>I denna rekommendation avses med ett avtal om återinträde på arbetsmarknaden ett skriftligt avtal mellan den arbets-sökande och en enda kontaktpunkt, vars syfte är att underlätta övergången till arbete. För att återspegla de enskilda sökandes situation innefattar dessa avtal ett paket med detaljerade individanpassade åtgärder som finns att tillgå på nationell nivå (arbetsmarknad, utbildning, sociala tjänster) och stöder de arbetssökande och hjälper dem att övervinna just deras speciella hinder för sysselsättning. De fastställer mål, tidsplaner, ömsesidigt ansvar och över-synsklausuler och anger både aktiva åtgärder för inkomst-stöd och tillgängliga sociala stödtjänster. Avtalen om återinträde på arbetsmarknaden visar att det finns ett tydligt samband mellan mottagandet av ersättning och deltagandet i aktiva arbetsmarknadsåtgärder och jobbsökaraktiviteter, helt i överenskommelse med nationell lagstiftning <b>och inriktade på en fungerande social inkludering.</b></p>

**Ändringsrekommendation 9**

Förslag till rekommendation

Första stycket

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Att stödja registreringen av arbetssökande och en större inriktning av integrationsåtgärderna mot arbetsmarknaden, genomföra en individuell utvärdering av registrerade lång-tidsarbetslösa och erbjuda långtidsarbetslösa ett särskilt avtal om återinträde på arbetsmarknaden senast efter 18 månaders arbetslöshet.</p>	<p>Att stödja registreringen av arbetssökande och en större inriktning av integrationsåtgärderna mot arbetsmarknaden, genomföra en individuell utvärdering av registrerade lång-tidsarbetslösa och erbjuda långtidsarbetslösa ett särskilt avtal om återinträde på arbetsmarknaden senast efter 18 månaders arbetslöshet. <b>För att bekämpa fattigdom och social utslagning bör man tillhandahålla subventionerade anställningar som insats för återintegrering på arbets-marknaden. Om integreringen inte lyckas bör man tillhandahålla allmänt inkomststöd.</b></p> <p><b>Förstärkning av befintliga arbetsförmedlingar.</b></p>

**Ändringsrekommendation 10**

Förslag till rekommendation

Första stycket: lägg till en ny punkt efter första stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Att inrätta arbetsförmedlingar som i fråga om resurser och personalens kvalifikationer kan uppfylla målen i rekommendationen. De standarder som dessa strukturer ska uppfylla skulle även kunna fastställas på grundval av det arbete som utförs av nätverket av offentliga arbetsförmedlingar. Man bör därför fastställa vilka resurser som krävs för att anpassa de befintliga strukturerna och ange hur dessa resurser ska tas fram och varifrån. Här hänvisas även till de befintliga möjligheterna till samfinansiering, såsom Eruf-förordningen (EU) nr 1301/2013 och ESF-förordningen (EU) nr 1304/2013, varvid man inte bör utesluta möjligheten att undersöka lösningar på EU-nivå genom att bevilja anslag från europeiska fonder uteslutande för detta ändamål, med tanke på att minskad långtidsarbetslöshet är ett viktigt strategiskt mål för unionen som helhet. Ekonomiskt stöd skulle också kunna kopplas till ytterligare organisatoriska reformer av systemet för arbetsförmedlingar i länder där kommissionen och rådet anser att det är nödvändigt, inom ramen för den europeiska planeringsterminen.</i></p>

**Motivering**

Mot bakgrund av skillnaderna i arbetsförmedlingstjänsterna mellan de olika medlemsstaterna bör man ingripa för att höja standarden i alla länder. Därför bör rekommendationen att anpassa dessa strukturer åtföljas av att man fastställer nödvändiga understödjande mekanismer eftersom arbetsförmedlingarna i allmänhet är svagare i de länder där långtidsarbetslösheten är som högst. Eruf- och ESF-förordningarna innehåller möjligheter till samfinansiering av investeringar i arbetsmarknads-institutioner och/eller för att modernisera dem.

**Ändringsrekommendation 11**

Förslag till rekommendation

Tredje stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Individanpassad utvärdering och strategi</p> <p>Arbetsförmedlingarna ska, tillsammans med de andra parterna som stöder ett återinträde på arbetsmarknaden, erbjuda alla berörda individanpassad vägledning.</p> <p>2. Det ska säkerställas att alla långtidsarbetslösa erbjuds en ingående individuell utvärdering och vägledning senast efter 18 månaders arbetslöshet. Utvärderingen ska omfatta anställbarhet, hinder för anställning och tidigare jobbsökarinsatser.</p>	<p>Individanpassad utvärdering och strategi</p> <p>Arbetsförmedlingarna ska, tillsammans med de andra parterna som stöder ett återinträde på arbetsmarknaden <b>och genom att involvera privata arbetsförmedlingar och auktoriserade bemanningsföretag</b> erbjuda alla berörda individanpassad vägledning.</p> <p>2. Det ska säkerställas att alla långtidsarbetslösa erbjuds en ingående individuell utvärdering och vägledning senast efter 18 månaders arbetslöshet. Utvärderingen ska omfatta anställbarhet, hinder för anställning och tidigare jobbsökarinsatser.</p>

**Motivering**

Privata arbetsförmedlingar och auktoriserade bemanningsföretag har också en roll att spela.

**Ändringsrekommendation 12**

Förslag till rekommendation

Sjätte stycket

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Registrerade långtidsarbetslösa som inte omfattas av ungdomsgarantin ska erbjudas ett avtal om återinträde på arbetsmarknaden <b>senast efter 18 månaders arbetslöshet</b>. Detta ska omfatta minst ett individuellt erbjudande om tjänster som syftar till att hitta ett arbete samt en utsedd kontaktpunkt.</p>	<p>Registrerade långtidsarbetslösa som inte omfattas av ungdomsgarantin ska erbjudas ett avtal om återinträde på arbetsmarknaden senast <b>inom 18 månader efter det att de blivit arbetslösa</b>. Detta ska omfatta minst ett individuellt erbjudande om tjänster som syftar till att hitta ett arbete samt en utsedd kontaktpunkt. <b>Avtalet om återinträde på arbetsmarknaden måste bygga på ett proaktivt samarbete med den arbetslösa personen så att denna uppfattar sig som aktör och medansvarig.</b></p>

**Motivering**

Det vore lämpligt att sätta in åtgärderna för arbetslösa redan före 12 månaders arbetslöshet (eftersom de därefter klassificeras som långtidsarbetslösa). Dessutom bör man eftersträva ett mer aktivt deltagande i fastställandet av deras profil och möjligheter, för att i högre grad kräva att de accepterar eventuella erbjudanden om utbildning eller arbete.

**Ändringsrekommendation 13**

Förslag till rekommendation

Punkt 7

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Partnerskap ska upprättas mellan <b>arbetsgivarna</b>, arbetsmarknadens parter, arbetsförmedlingarna, de offentliga myndigheterna och socialtjänsten för att säkerställa att erbjudandena motsvarar företagets och arbetstagarnas egentliga behov.</p>	<p>Partnerskap ska upprättas mellan arbetsmarknadens parter, arbetsförmedlingarna, de offentliga myndigheterna och socialtjänsten för att säkerställa att erbjudandena motsvarar företagets och arbetstagarnas egentliga behov.</p>

**Ändringsrekommendation 14**

Förslag till rekommendation

Punkt 8

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Tjänster för arbetsgivarna ska utvecklas, t.ex. sovring av lediga platser, platsförmedling, mentorskap och utbildning på arbetsplatsen samt stöd efter platsförmedling, för att underlätta för långtidsarbetslösa att komma tillbaka till arbetsmarknaden.</p>	<p>Tjänster för arbetsgivarna ska utvecklas, t.ex. sovring av lediga platser, platsförmedling, mentorskap och utbildning på arbetsplatsen samt stöd efter platsförmedling, för att underlätta för långtidsarbetslösa att komma tillbaka till arbetsmarknaden, <b>vid behov med användning av befintliga aktiva arbetsmarknadsåtgärder för denna målgrupp.</b></p>

**Motivering**

Framhålla vikten av aktiva arbetsmarknadsåtgärder.

**Ändringsrekommendation 15**

Förslag till rekommendation

Punkt 9 – Lägg till en ny punkt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Man bör stärka en integrerad användning av strukturfonderna, t.ex. genom att koppla utbildningsåtgärder som finansieras av ESF till åtgärder för att stödja tillväxt och innovation som finansieras genom andra strukturfonder, framför allt incitament för företag som anställer långtidsarbetslösa. ESF-medel skulle kunna användas till utbildning av långtidsarbetslösa. Medlemsstaterna och regionerna uppmanas att undersöka huruvida det är möjligt att understödja myndigheter som främjar projekt för funktionell integration mellan strukturfonderna, i förekommande fall även genom medlen i resultatreserven.</i></p>

**Motivering**

Eftersom integrering av långtidsarbetslösa är svårare i sig bör man använda strukturfonderna på bästa möjliga sätt i syfte för att stödja efterfrågan genom att premiera företag som är beredda att anställa långtidsarbetslösa, vars utbildning skulle kunna stödjas med hjälp av resurser från ESF.

**Ändringsrekommendation 16**

Förslag till rekommendation

Punkt 10 – Lägg till en ny punkt efter "HÄRIGENOM REKOMMENDERAS KOMMISSIONEN FÖLJANDE":

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Utarbeta en förhandsanalys av de aktiva arbetsmarknadsåtgärder som specifikt riktas till långtidsarbetslösa i syfte att föreslå att det införs särskilda åtgärder i medlemsstaterna. <u>I övrigt förstärka analysen av aktiva politiska åtgärder i kombination med allmännyttigt arbete och inkomststöd, för att knyta arbetskarriären till förvärv av kompetenser som är gångbara på arbetsmarknaden. Aktiva politiska åtgärder som är kopplade till allmännyttigt arbete bör handhas av offentliga arbetsförmedlingar.</u></i></p>

**Motivering**

Rekommendera en förhandsanalys av aktiva arbetsmarknadsåtgärder. Förstärka aktiva politiska åtgärder, både för anknytningen till inträdesavtalet och för eventuell allmännyttigt arbete för att förvärva yrkeskompetenser som är gångbara på arbetsmarknaden när det allmännyttiga arbetet upphör.

**Ändringsrekommendation 17**

Förslag till rekommendation

Punkt 10 – Lägg till en ny punkt efter "HÄRIGENOM REKOMMENDERAS KOMMISSIONEN FÖLJANDE":

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Utarbeta rekommendationer, på grundval av förslag från Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar (inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut 573/2014/EU av den 15 maj 2014), beträffande de kvalitativa och kvantitativa standarder som arbetsförmedlingarna i varje land bör uppnå och även anslå medel från EU-fonder för att förstärka arbetsförmedlingarna.</i></p>

**Motivering**

Medlemsstaterna bör utforma sina arbetsförmedlingar för att bekämpa den strukturella arbetslösheten genom bästa möjliga användning av medel från Europeiska socialfonden. Ytterligare cyklisk arbetslöshet skulle kunna angripas med gemensamma resurser som alla länder kan dra nytta av, oavsett deras nivå av strukturell arbetslöshet. Detta skulle möjliggöra en stabilisering av cykeln som skulle gynna alla länder på medellång till lång sikt.

**Ändringsrekommendation 18**

Förslag till rekommendation

Punkt 10 – Lägg till en ny punkt efter "HÄRIGENOM REKOMMENDERAS KOMMISSIONEN FÖLJANDE":

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Skilja på strukturell arbetslöshet (som varje land bör bekämpa med egna resurser eller resurser inom ramen för ESF:s tematiska mål om förstärkning av den administrativa kapaciteten) och arbetslöshet som är följden av mer intensiva och långvariga perioder av lågkonjunktur, som leder till betydande ökning av arbetslösheten och utsätter arbetsförmedlingarna för ytterligare påfrestningar.</i></p> <p><i>Uppmana medlemsstaterna att på grundval av fördefinierade normer beräkna behovet av tillfällig förstärkning av befintliga strukturer för att hantera konjunkturchocker.</i></p> <p><i>Överväga möjligheten att täcka ytterligare kostnader genom en särskild EU-fond, som eventuellt upprättas i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen. De identifierade lösningarna bör genomföras under förutsättning att man antar och genomför reformer för att effektivisera offentliga och privata arbetsförmedlingar i medlemsstaterna, i de fall och med det syfte som fastställs i de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen.</i></p>

**Ändringsrekommendation 19**

Förslag till rekommendation

Punkt 10 – Lägg till en ny punkt efter "HÄRIGENOM REKOMMENDERAS KOMMISSIONEN FÖLJANDE":

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Stimulera integrering mellan stödåtgärder inriktade på långtidsarbetslöshet och mer övergripande stödåtgärder för fattigdomsbekämpning så att de arbetslösa – om målet för återintegrering på arbetsmarknaden inte uppnås och om arbetslöshetsunderstödet minskas – ändå får en minimiinkomst (naturligtvis endast om de uppfyller villkoren för att betraktas som fattiga). I gengäld ska de arbetslösa acceptera att utföra tidsbegränsat beredskapsarbete som är kopplat till utbildning, med målet att återintegrera dem på arbetsmarknaden och säkerställa social inkludering för dem.</i></p>

**Motivering**

Om långtidsarbetslösa inte återvänder till arbetsmarknaden bör man finna lämpliga lösningar för att undvika att de marginaliseras eller drabbas av fattigdom när arbetslöshetsunderstödet upphör, vilket medför en kostnad för samhället och en risk för den sociala sammanhållningen.

**Ändringsrekommendation 20**

Förslag till rekommendation

Punkt 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Utvärdera de insatser som vidtagits till följd av denna rekommendation, i samarbete med medlemsstaterna och efter det att de berörda parterna rådfrågats, och rapportera resultatet och lärdomarna till rådet senast den ... [3 år efter antagandet av rekommendationen].</p>	<p>Utvärdera de insatser som vidtagits till följd av denna rekommendation, i samarbete med medlemsstaterna och efter det att de berörda parterna rådfrågats, <b>i synnerhet för att</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— <b>stödja medlemsstaterna i deras strävan att modernisera sina sociala trygghetssystem, i syfte att fastställa ett europeiskt långtidsarbetslöshetsförsäkringssystem, grundat på gemensamma ekonomiska och finansiella indikatorer,</b></li> <li>— <b>i samband med översynen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 bör man dessutom utvärdera de prioriteringar som EU:s resurser ska användas för, dels för att möjliggöra fortsatta insatser inom ramen för ungdomsgarantin, dels för att ingripa mer effektivt för att bekämpa långtidsarbetslösheten med extraordinära initiativ, till exempel genom att inrätta en ad hoc-fond (en garantifond för vuxna enligt modellen Ungdomsgarantin)</b></li> </ul> <p>och rapportera resultatet och lärdomarna till rådet senast den ... [3 år efter antagandet av rekommendationen].</p>

### **Motivering**

Långtidsarbetslösheten är endast en del av det större fattigdomsproblemet, och medför särskilt allvarliga sociala och ekonomiska konsekvenser. Det är därför nödvändigt att de åtgärder som förespråkas i denna rekommendation också har täckning i fråga om stöd till fattigdomsbekämpning. Man måste därför uppmana alla länder som ännu inte har infört ett sådant stöd att göra det.

## **II. POLITISKA REKOMMENDATIONER**

### EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

#### **Inledande kommentarer**

1. Det är visserligen nödvändigt att förslaget till rekommendation respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, men det är välkommet att texten behandlar frågan om långtidsarbetslöshet på grund av dess ekonomiska och sociala verkningar. Detta är, enligt de fem ordförandenas rapport ("Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union") "en av de allvarligaste orsakerna till ojämlikhet och socialt utanförskap. [...] Därför är det ytterst viktigt med effektiva arbetsmarknader som främjar hög sysselsättning och som också kan absorbera chocker utan att skapa alltför hög arbetslöshet [...]".
2. Vi noterar betydelsen av att förslaget betonar återintegrationen av de arbetslösa på arbetsmarknaden genom att ge arbetsförmedlingarna uppgiften att ta ansvar för den arbetslöse och involvera alla företagsaktörer och sociala aktörer och den offentliga sektorn för att främja dennes integration.
3. Vi betonar den vikt som läggs vid instrument för styrning av systemet och ser det som en del av strategin med en enda kontaktpunkt.
4. ReK framhåller att det är viktigt att ta itu med långtidsarbetslösheten för att säkerställa välfungerande lokala ekonomier. Vi betonar att långtidsarbetslösheten inte är hållbar och påminner om vikten av att förutse vilka färdigheter som efterfrågas och att matcha dem med behoven på arbetsmarknaden. I områden med betydande kompetensglapp eller brister måste utbildningsprogrammen för att utveckla nödvändiga färdigheter förstärkas. Särskild tonvikt bör läggas vid arbetslösa invandrades och asylsökandes språkkunskaper.
5. Vi konstaterar att förslaget även har stor betydelse för kampen mot fattigdom, som fortfarande är ett av de svåraste Europa 2020-målen att uppnå på grund av följderna av den ekonomiska krisen.

#### **Allmänna kommentarer**

Detta oaktat noterar vi emellertid att förslaget tycks bortse från vissa faktorer, särskilt följande:

6. Vi framhåller behovet av att stärka de offentliga arbetsförmedlingarna och att göra dem mer effektiva och ändamålsenliga. Rekommendationen innehåller enbart förslag till en större samordning av stödåtgärderna, som alltså är de enskilda ländernas ansvar, och tar inte tillräckligt fasta på den varierande graden av problemets omfattning och de strukturer som inrättats för att åtgärda det, vilket har kunnat konstateras i samband med genomförandet av ungdomsgarantin. I många länder krävs det därför en betydande förstärkning av arbetsförmedlingarna. Ett exempel på denna variation är att förhållandet mellan antalet arbetsförmedlingar och antalet yrkesaktiva personer är 1 på 400 i Tyskland, 1 på 600 i Frankrike och 1 på 3 000 i Italien.
7. Vi rekommenderar därför att man ska arbeta närmare tillsammans med privata arbetsförmedlingar och göra bemanningsföretag delaktiga i fall där de offentliga arbetsförmedlingarna inte i tillräcklig utsträckning kan ge råd till och hjälpa de långtidsarbetslösa.
8. Kommittén efterlyser ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna och regionerna för att minska arbetslösheten i EU på ett så effektivt sätt som möjligt genom att ge program av denna typ mer utrymme i medierna. Man skulle exempelvis kunna främja Euresnätverket via en reklamkampanj i tv, på internet eller i andra massmedier, i syfte att arbetssökande som söker arbete i utlandet ska få tillgång till aktuell information om sysselsättningsmöjligheterna. Vi rekommenderar att man inleder ett internationellt samarbete om arbetsförmedling och andra sociala tjänster för att säkra ett effektivare och snabbare utbyte av information och data.



9. Vi betonar behovet av att identifiera de resurser som krävs för att anpassa sig till bästa praxis. Detta kan göras genom att utnyttja resultaten av arbetet i Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar (beslut 573/2014/EU), uppskatta de ekonomiska resurser som krävs för att leda alla länder mot de fastställda standarderna och föreslå sätt att stödja de ansträngningar som varje land måste göra för att åtgärda bristerna.

10. Vi hänvisar till att man bör skilja mellan arbetslöshetens strukturella aspekt och dess dynamiska aspekt, som beror på konjunkturutvecklingen i det enskilda fallet. Arbetsförmedlingarna (som utformats för att ta itu med den första aspekten) bör ges möjlighet att snabbt anpassa sig till ytterligare behov som uppstår till följd av särskilt negativa konjunkturcykler. Medlemsstaterna bör stå för kostnaderna för att anpassa befintliga strukturer till dessa krav, bland annat genom stöd från Eruf och ESF (tematiskt mål: "Förstärkning av den administrativa kapaciteten"). Åtgärdernas effekter kan utvärderas och eventuella nödvändiga anpassningar av EU-föreskrifterna kan undersökas inom ramen för halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen.

11. Det är oerhört viktigt att investera i det mänskliga kapitalet, men eftersom detta är en långsiktig investering tenderar företagen att prioritera unga och nyutexaminerade personer, vilket får till följd att den äldre och medelålders arbetskraften missgynnas. För att bekämpa arbetslösheten krävs det olika typer av incitament som uppmuntrar äldre och medelålders arbetslösa att omskola sig, och som bidrar till att både den privata och den offentliga sektorn blir motiverade att anställa dessa personer. För att förebygga långtidsarbetslöshet är det lika viktigt att främja livslångt lärande, som syftar till att höja kvalifikationerna hos den befintliga arbetskraften och hos utbildade arbetstagare.

12. Vi betonar att en sådan modernisering av arbetsförmedlingarna kan bidra till att hantera långtidsarbetslöshet, men också korttidsarbetslöshet och ungdomsarbetslöshet.

13. Kommittén påpekar att den föreslagna moderniseringen av arbetsförmedlingstjänster är en lång och besvärlig process, särskilt i de medlemsstater där det nuvarande systemet är stelt och byråkratiskt. Ett väl fungerande system med individuella kontaktpunkter beror i hög grad på de berörda institutionernas flexibilitet och ett lämpligt och snabbt informationsflöde. Kontaktpunkterna skulle även kunna erbjuda individanpassade tjänster, men man måste ha klart för sig att denna uppgift kan utgöra en betydande administrativ börda beroende på antalet arbetssökande. I vilket fall som helst bör kontaktpunkterna ha en tillräckligt kvalificerad och stor personalstyrka, som inte bara är i stånd till att vidarebefordra befintliga erbjudanden, utan som även kan bedöma de arbetssökandes personlighet och grundläggande kvalifikationer. Vi uppmanar därför medlemsstaterna att ta hänsyn till dessa faktorer vid införandet av sådana mekanismer.

14. Vi betonar behovet av åtgärder som lägger större vikt på efterfrågan, eftersom det är svårt för en arbetslös – även med ett individanpassat utbildningsprojekt – att på nytt hitta arbete när efterfrågan på arbetskraft stagnerar. Vi välkomnar i detta hänseende att rekommendationen uppmanar till att stärka förbindelserna med arbetsgivarna, men anser att det för att stärka efterfrågan på arbetskraft vore meningsfullt att satsa mer på integrationen mellan de olika strukturfonderna. Eruf och EJFLU, som riktar sig till företag som kan föreslå innovativa projekt för att öka systemets konkurrenskraft, ger ofta möjlighet att rekrytera lämpligt utbildad personal. I dessa fall skulle en sammankoppling med de utbildningsaktiviteter som finansieras genom ESF kunna främja återintegrationen av arbetslösa. Medlemsstaterna bör uppmuntra en integrerad användning av fonderna bland annat genom förenklingar för små och medelstora företag och utnyttjande av "resultatreserven".

15. Vi noterar att långtidsarbetslösa, om återintegrationen misslyckas och arbetslöshetsersättningen upphör, riskerar att marginaliseras, och att det därför är viktigt att varje land inför åtgärder för att bekämpa fattigdom i enlighet med de riktlinjer som kommissionen redan har fastställt i "Kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (2008/867/EG)", som återges i kommissionens meddelande "Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning" (COM(2013) 83 final). ReK hoppas att medlemsstaterna faktiskt genomför kommissionens rekommendationer.

16. Vi noterar dessutom att eventuell tillgång till stödåtgärder mot fattigdom måste göras beroende av att den arbetslösa, under en begränsad tid och inom ramen för en utbildningsplan som syftar till återinträde på arbetsmarknaden, accepterar beredskapsarbete.



17. Utbildningskurser som syftar till återinträde på arbetsmarknaden bör anordnas i nära samarbete med de berörda institutionerna för att säkra att medlemsstaterna uppnår bästa möjliga resultat på alla nivåer, samt för att minska yrkesmässig och social isolering och fattigdom. Vi vill rikta uppmärksamhet mot det faktum att sådana åtgärder har positiva effekter, eftersom de inspirerar EU-medborgare som gett sig av för att arbeta i en annan medlemsstat av ekonomiska skäl eller för att säkra sitt uppehälle att återvända till sitt ursprungsland. Den ekonomiska migrationen borde minska då möjligheterna att få arbete och kunna försörja sig på den lokala arbetsmarknaden ökar.

18. Vi betonar den nyckelroll som de regionala och lokala myndigheterna har, eftersom de är de naturliga huvudaktörerna i denna satsning på att förbättra arbetsförmedlingstjänsterna och de också i många medlemsstater har ansvar för planeringen och användningen av strukturfonderna. De lokala och regionala myndigheterna kan dessutom spela en viktig roll i samband med anordnande och genomförande av yrkes- och vuxenutbildning, eftersom det saknas utbildningscentrum för vuxna i många regioner, särskilt på mindre orter. De lokala och regionala myndigheternas roll är särskilt viktig, eftersom de har kunskap om den lokala arbetsmarknaden och kontakter med lokala företag som kan bidra till den praktiska yrkesutbildningen. Vidare måste människor som vill delta i vuxen- eller yrkesutbildning räkna med resorna fram och tillbaka till utbildningscentrumet i flera månader. Detta medför extra kostnader, som är betungande för arbetssökande som endast erhåller en låg arbetslöshetsersättning eller till och med ingen alls.

19. Europeiska regionkommittén begär därför att kommissionens förslag till rekommendation tar större hänsyn till problemets regionala dimension, och uppmanar rådet att överväga den viktiga roll som de regionala och lokala myndigheterna kan spela för att förbättra arbetsförmedlingarnas effektivitet.

Bryssel den 10 februari 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs  
ordförande*

---

**Yttrande från Europeiska regionkommittén – Europeiska unionens ram för uppgiftsinsamling inom fiskerisektorn**

(2016/C 120/08)

<p><b>Föredragande:</b> Olgierd GEBLEWICZ, regionpresident, Zachodniopomorskie (Västpommern) (PL-EPP)</p> <p><b>Referensdokument:</b> Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken (omarbetning)</p> <p align="center">COM(2015) 294 final</p>
---

**I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER**

**Ändringsrekommendation 1**

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(10) Definitionen av <i>slutanvändare</i> bör anpassas till definitionen av <i>slutanvändare av vetenskapliga uppgifter</i> som förekommer i förordning (EU) nr 1380/2013 och som även omfattar vetenskapliga organ som intresserar sig för fiskeriförvaltningens miljöaspekter.	(10) Definitionen av <i>slutanvändare</i> bör anpassas till definitionen av <i>slutanvändare av vetenskapliga uppgifter</i> som förekommer i förordning (EU) nr 1380/2013 och <b>till STECF:s rekommendationer</b> och även omfattar vetenskapliga organ som intresserar sig för fiskeriförvaltningens miljöaspekter.

**Motivering**

Definitionen av *slutanvändare* är för bred, särskilt när slutanvändare kan fastställa uppgiftsbehov. Därför bör slutanvändare av uppgifter delas in i sådana slutanvändare som kan ange uppgiftsbehov och sådana som endast kan få tillgång till uppgifter.

I sin översyn av DC MAP (se STECF:s rapport om "Review of DC MAP Part 1" (STEFC-13-06) sidan 6) och i sin rapport om "DCF Revision Part 4" (STEFC-14-07) sidorna 43–45 och sidan 106 föreslår STECF följande tre typer av slutanvändare:

- Typ 1: De viktigaste slutanvändarna för vilka uppgiftsinsamlingsramen utformades, inbegripet kommissionen, organ såsom Ices och STECF som utsetts av kommissionen och som regelbundet lämnar utlåtanden till kommissionen till direkt stöd för beslutsfattandet inom den gemensamma fiskeripolitiken, samt andra fiskeriförvaltningsorganisationer såsom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och GFCM, som använder uppgifter som samlas in genom uppgiftsinsamlingsramen för att genomföra sina strategier för fiskeriförvaltning.
- Typ 2: Andra organ såsom rådgivande nämnder eller underleverantörer från vilka kommissionen kan begära råd eller analyser baserade på uppgifter från uppgiftsinsamlingsramen.
- Typ 3: Alla andra organ såsom icke-statliga organisationer, fiskarorganisationer och universitet som har intresse av att använda uppgifter som samlas in genom uppgiftsinsamlingsramen för egna syften.

Alla tre typer av slutanvändare kan få tillgång till uppgifter men endast typ 1 och typ 2 kan bidra till förfaranden som rör uppgiftsbehov.

**Ändringsrekommendation 2**

Skäl 14

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
(14) Uppgiftsbehovet för fiskeripolitik som inte regleras direkt av förordning (EU) nr 1380/2013, till exempel inom ramen för förordning (EG) nr 1100/2007 och förordning (EG) nr 2347/2002, bör också omfattas av denna förordning.	(14) Uppgiftsbehovet för fiskeripolitik som inte regleras direkt av förordning (EU) nr 1380/2013, till exempel inom ramen för förordning (EG) nr 1100/2007, <b>förordning (EG) nr 812/2004</b> och förordning (EG) nr 2347/2002, bör också omfattas av denna förordning.

**Motivering**

För att säkra överensstämmelsen med artikel 77c i förordning (EU) nr 508/2014.

**Ändringsrekommendation 3**

Artikel 4

Upprättande av fleråriga unionsprogram

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
<p>Artikel 4</p> <p>Upprättande av fleråriga unionsprogram</p> <p>1. Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 23, anta delegerade akter som upprättar fleråriga unionsprogram för insamling och förvaltning av biologiska, tekniska, miljörelaterade, sociala och ekonomiska uppgifter rörande fiskerisektorn.</p> <p>2. Fleråriga unionsprogram ska upprättas efter samråd med de regionala samordningsgrupper som avses i artikel 8, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och andra relevanta vetenskapliga rådgivande organ.</p> <p>3. Vid upprättandet av fleråriga unionsprogram ska kommissionen ta hänsyn till följande:</p> <p>a) <b>Informationsbehovet</b> för förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken.</p> <p>b) Behovet av uppgifter och uppgifternas relevans för beslut om fiskeriförvaltning och skydd av ekosystem, inbegripet känsliga arter och livsmiljöer.</p>	<p>Artikel 4</p> <p>Upprättande av fleråriga unionsprogram</p> <p>1. Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 23, anta delegerade akter som upprättar fleråriga unionsprogram för insamling och förvaltning av biologiska, tekniska, miljörelaterade, sociala och ekonomiska uppgifter rörande fiskerisektorn.</p> <p>2. Fleråriga unionsprogram ska upprättas efter samråd med de regionala samordningsgrupper som avses i artikel 8, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och andra relevanta vetenskapliga rådgivande organ.</p> <p>3. Vid upprättandet av fleråriga unionsprogram ska kommissionen ta hänsyn till följande:</p> <p>a) <b>Information som är nödvändig och tillgänglig</b> för förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken.</p> <p>b) Behovet av uppgifter och uppgifternas relevans för beslut om fiskeriförvaltning och skydd av ekosystem, inbegripet känsliga arter och livsmiljöer.</p>

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
c) Behovet av att stödja konsekvensbedömningar av politiska åtgärder.	c) Behovet av att stödja konsekvensbedömningar av politiska åtgärder.
d) Kostnader och fördelar.	d) Kostnader och fördelar.
e) Befintliga tidsserier.	e) Befintliga tidsserier.
f) Behovet av att undvika att samma uppgifter samlas in flera gånger (dubbelarbete).	f) Behovet av att undvika att samma uppgifter samlas in flera gånger (dubbelarbete).
g) Regionala särdrag.	g) Regionala särdrag.
h) Unionens och dess medlemsstaters internationella skyldigheter.	h) Unionens och dess medlemsstaters internationella skyldigheter.

### **Motivering**

Syftet är att begränsa de extra kostnaderna för insamling av uppgifter. Eftersom alla uppgifter redan behandlas med hänsyn till genre och typ får insamlingen av uppgifter inte ge upphov till nya åtaganden utan samråd med samtliga aktörer.

### **Ändringsrekommendation 4**

#### Artikel 6

#### Nationella arbetsplaner

<i>Kommissionens textförslag</i>	<i>ReK:s ändringsförslag</i>
1. Utan att det påverkar medlemsstaternas nuvarande skyldigheter avseende uppgiftsinsamling enligt unionsrätten ska medlemsstaterna samla in uppgifter inom ramen för ett operativt program, enligt vad som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 508/2014, och en arbetsplan som upprättats i enlighet med det fleråriga unionsprogrammet och i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 508/2014.	1. Utan att det påverkar medlemsstaternas nuvarande skyldigheter avseende uppgiftsinsamling enligt unionsrätten ska medlemsstaterna samla in uppgifter inom ramen för ett operativt program, enligt vad som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 508/2014, och en arbetsplan som upprättats i enlighet med det fleråriga unionsprogrammet och i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 508/2014.
2. Medlemsstaternas arbetsplaner ska innehålla en detaljerad beskrivning av följande:	2. Medlemsstaternas arbetsplaner ska innehålla en detaljerad beskrivning av följande:
a) Den frekvens med vilken uppgifterna kommer att samlas in.	a) Den frekvens med vilken uppgifterna kommer att samlas in.
b) Uppgiftskällan samt förfaranden och metoder för att samla in och behandla uppgifter till de datamängder som kommer att vara tillgängliga för slutanvändare.	b) Uppgiftskällan samt förfaranden och metoder för att samla in och behandla uppgifter till de datamängder som kommer att vara tillgängliga för slutanvändare.
c) Den ram för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll som ska garantera adekvat kvalitet på uppgifterna i enlighet med artikel 13.	c) Den ram för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll som ska garantera adekvat kvalitet på uppgifterna i enlighet med artikel 13.
d) Hur och när uppgifterna behövs.	d) Hur och när uppgifterna behövs <b>enligt de viktigaste slutanvändarnas beskrivning.</b>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>e) Arrangemangen för det internationella och regionala samarbetet, inbegripet bilaterala och multilaterala avtal för att uppnå målen i denna förordning.</p> <p>f) Hur unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter har beaktats.</p> <p>3. Vid utarbetandet av arbetsplanen ska varje medlemsstat samordna sina insatser med andra medlemsstater, framför allt i samma marina region, för att säkerställa tillräcklig och effektiv täckning och undvika dubbelarbete vid uppgiftsinsamling.</p> <p>4. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess arbetsplan är förenlig med tillämpliga gemensamma rekommendationer från de regionala samordningsgrupperna när sådana gemensamma rekommendationer har godkänts av kommissionen i form av en regional arbetsplan i enlighet med artikel 8.</p>	<p>e) Arrangemangen för det internationella och regionala samarbetet, inbegripet bilaterala och multilaterala avtal för att uppnå målen i denna förordning.</p> <p>f) Hur unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter har beaktats.</p> <p>3. Vid utarbetandet av arbetsplanen ska varje medlemsstat samordna sina insatser <b>och samarbeta</b> med andra medlemsstater, framför allt i samma marina region, för att säkerställa tillräcklig och effektiv täckning och undvika dubbelarbete vid uppgiftsinsamling.</p> <p>4. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess arbetsplan är förenlig med tillämpliga gemensamma rekommendationer från de regionala samordningsgrupperna när sådana gemensamma rekommendationer har godkänts av kommissionen i form av en regional arbetsplan i enlighet med artikel 8.</p>

### Motivering

I denna förordning föreslås att de viktigaste slutanvändarna bör delta i fastställandet av uppgiftsbehov och att de vid behov ska kunna göra uppgiftsfrågningar. Därför bör de viktigaste slutanvändarna kunna fastställa uppgiftsbehov och göra uppgiftsfrågningar när som helst. Vid den tidpunkt då medlemsstaterna utarbetar arbetsplaner, fastställer uppgiftsbehov och slår fast datum för uppgiftsfrågningar är tidsfristerna för slutförandet av de uppgifter som används av de viktigaste slutanvändarna kanske inte kända.

Det är viktigt att medlemsstaterna i samma region inte bara samordnar utan även aktivt **samarbetar**, se skäl 46 i grundförordningen ("Medlemsstaterna bör samarbeta med varandra och med kommissionen för att samordna datainsamlingen"). Detta bör också vara förenligt med titeln och innehållet i artikel 8 i föreliggande utkast till förordning.

### Ändringsrekommendation 5

#### Artikel 7

#### Nationella kontaktpersoner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson och underrätta kommissionen om detta. Den nationella kontaktpersonen ska fungera som ett nav i informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna rörande utarbetandet och genomförandet av arbetsplanerna.</p> <p>2. Den nationella kontaktpersonen ska dessutom ha följande uppgifter:</p>	<p>1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson och underrätta kommissionen om detta. Den nationella kontaktpersonen ska fungera som ett nav i informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna rörande utarbetandet och genomförandet av arbetsplanerna <b>och ska inkluderas i all kommunikation som rör den fleråriga planen för datainsamling, bland annat vad gäller inlämning av uppgifter, rapportering och relevanta sammanträden.</b></p> <p>2. Den nationella kontaktpersonen ska dessutom ha följande uppgifter:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) Samordna utarbetandet av den årliga rapport som avses i artikel 10.</p> <p>b) Säkerställa överföringen av information inom medlemsstaten.</p> <p>c) Säkerställa att berörda experter deltar i möten som anordnas av kommissionen och i berörda regionala samordningsgrupper enligt artikel 8.</p> <p>3. Om flera organ i en medlemsstat deltar i genomförandet av arbetsplanen ska den nationella kontaktpersonen ansvara för samordningen av det arbetet.</p>	<p>a) Samordna utarbetandet av den årliga rapport som avses i artikel 10.</p> <p>b) Säkerställa överföringen av information inom medlemsstaten.</p> <p>c) Säkerställa att berörda experter deltar i möten som anordnas av kommissionen och i berörda regionala samordningsgrupper enligt artikel 8.</p> <p><b>d) Vid behov säkerställa samråd med och information till lokala och regionala myndigheter i kustregioner som har juridiska eller ekonomiska befogenheter avseende fiske samt lokala och regionala myndigheter i områden där fisket spelar en viktig roll.</b></p> <p>3. Om flera organ i en medlemsstat deltar i genomförandet av arbetsplanen ska den nationella kontaktpersonen ansvara för samordningen av det arbetet.</p>

### Motivering

Eftersom lokala och regionala myndigheter har goda kunskaper om fiske och kan ha juridiska eller ekonomiska befogenheter när det gäller fiske, behöver de information om hur sektorn fungerar. De spelar också en mycket viktig roll i genomförandet av förordning (EU) nr 508/2014, som är den gemensamma fiskeripolitikens genomförandeinstrument.

## Ändringsrekommendation 6

### Artikel 8

#### Samordning och samarbete

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. I enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska medlemsstaterna samordna sina åtgärder med andra medlemsstater och göra de ansträngningar som krävs för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten i samma region. För detta ändamål ska en regional samordningsgrupp inrättas av relevant medlemsstat i varje marin region.</p> <p>2. Regionala samordningsgrupper ska bestå av experter från medlemsstaterna och kommissionen <b>samt</b> av berörda slutanvändare av uppgifter.</p>	<p>1. I enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska medlemsstaterna samordna sina åtgärder med andra medlemsstater och göra de ansträngningar som krävs för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten i samma region <b>enligt Ices eller FAO</b>. För detta ändamål ska en regional samordningsgrupp inrättas av relevant medlemsstat i varje marin region.</p> <p>2. Regionala samordningsgrupper ska bestå av experter från medlemsstaterna och kommissionen, av berörda slutanvändare av uppgifter, <b>av företrädare för lokala och regionala myndigheter från kustregioner som har juridiska eller ekonomiska befogenheter när det gäller fiske och av företrädare för lokala och regionala myndigheter i områden där fisket spelar en viktig roll.</b></p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Regionala samordningsgrupper ska utarbeta och komma överens om regler för sin verksamhet.</p> <p>4. Regionala samordningsgrupper ska samordna sinsemellan och med kommissionen när frågorna berör flera regioner.</p> <p>5. Regionala samordningsgrupper får utarbeta gemensamma rekommendationer i form av ett utkast till en regional arbetsplan gällande förfaranden, metoder, kvalitets-säkring och kvalitetskontroll för insamling och behandling av uppgifter enligt vad som avses i artikel 5.2 a och b och 5.4, samt regionalt samordnade insamlingsstrategier. I samband med detta ska de regionala samordningsgrupperna, om relevant, beakta STECF:s utlåtande. Dessa rekommendationer ska lämnas in till kommissionen, som ska kontrollera om de gemensamma rekommendationerna i utkastet är förenliga med bestämmelserna i denna förordning och med unionens fleråriga program och, om så är fallet, godkänna den regionala arbetsplanen genom genomförandeakter.</p> <p>6. När regionala arbetsplaner har godkänts av kommissionen ska de ersätta de relevanta delarna i de arbetsplaner som utarbetats av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska uppdatera sina arbetsplaner i enlighet med detta.</p> <p>7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av regionala arbetsplaner, enligt vad som avses i punkt 5.</p> <p>Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.</p>	<p>3. Regionala samordningsgrupper ska utarbeta och komma överens om regler för sin verksamhet.</p> <p>4. Regionala samordningsgrupper ska samordna sinsemellan och med kommissionen när frågorna berör flera regioner <b>enligt Ices eller FAO, inklusive europeiska vatten som geografiskt ligger i Cecafo-områden.</b></p> <p>5. Regionala samordningsgrupper får utarbeta gemensamma rekommendationer i form av ett utkast till en regional arbetsplan gällande förfaranden, metoder, kvalitets-säkring och kvalitetskontroll för insamling och behandling av uppgifter enligt vad som avses i artikel 5.2 a och b och 5.4, samt regionalt samordnade insamlingsstrategier. I samband med detta ska de regionala samordningsgrupperna, om relevant, beakta STECF:s utlåtande. Dessa rekommendationer ska lämnas in till kommissionen, som ska kontrollera om de gemensamma rekommendationerna i utkastet är förenliga med bestämmelserna i denna förordning och med unionens fleråriga program och, om så är fallet, godkänna den regionala arbetsplanen genom genomförandeakter.</p> <p>6. När regionala arbetsplaner har godkänts av kommissionen ska de ersätta de relevanta delarna i de arbetsplaner som utarbetats av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska uppdatera sina arbetsplaner i enlighet med detta.</p> <p>7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av regionala arbetsplaner, enligt vad som avses i punkt 5.</p> <p>Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.</p>

### Motivering

Eftersom lokala och regionala myndigheter har goda kunskaper om fiske och genom sina juridiska eller ekonomiska befogenheter deltar i förvaltningen av denna sektor, behöver de information om hur sektorn fungerar. De spelar också en mycket viktig roll i genomförandet av förordning (EU) nr 508/2014, som är den gemensamma fiskeripolitikens genomförandeinstrument. Hänvisningen till Ices är ett förtydligande till begreppet "region" i detta sammanhang.

Ices har endast definierat de marina områdena i norra Atlanten och inte Medelhavet och Svarta havet. FAO:s indelning omfattar hela världshaven.



## Ändringsrekommendation 7

### Artikel 16

Förfarande för att garantera tillgång till detaljerade och aggregerade uppgifter

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga förfaranden och lämplig elektronisk teknik för att säkerställa en effektiv tillämpning av artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013, och de ska avstå från alla onödiga begränsningar som står i vägen för en största möjliga spridning av detaljerade och aggregerade uppgifter.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpliga skyddsåtgärder om uppgifterna innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer. <b>Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 23, anta delegerade akter för att definiera lämpliga skyddsåtgärder som ska användas i samband med handhavandet av sådan information.</b></p> <p>3. Medlemsstaterna ska se till att relevanta detaljerade och aggregerade uppgifter uppdateras och görs tillgängliga för slutanvändare inom en månad från mottagandet av en begäran om dessa uppgifter. När andra <b>berörda parter</b> begär uppgifter, ska medlemsstaterna se till att uppgifterna uppdateras och görs tillgängliga senast två månader efter mottagandet av en begäran om dessa uppgifter.</p> <p>4. När detaljerade uppgifter begärs för offentliggörande i vetenskapligt syfte får medlemsstaterna, i syfte att skydda uppgiftsinsamlarnas yrkesmässiga intressen, kräva att offentliggörandet av uppgifterna senareläggs med tre år från och med den dag som uppgifterna hänför sig till. Medlemsstaterna ska underrätta slutanvändarna och kommissionen om sådana beslut och skälen till dessa.</p>	<p>1. Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga förfaranden och lämplig elektronisk teknik för att säkerställa en effektiv tillämpning av artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013, och de ska avstå från alla onödiga begränsningar som står i vägen för en största möjliga spridning av detaljerade och aggregerade uppgifter.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpliga skyddsåtgärder om uppgifterna innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska se till att relevanta detaljerade och aggregerade uppgifter uppdateras och görs tillgängliga för slutanvändare <b>enligt STECF:s definition</b> inom en månad från mottagandet av en begäran om dessa uppgifter, <b>om begäran läggs fram i enlighet med en förutbestämd årlig tidsplan.</b> När <b>de viktigaste slutanvändarna begär uppgifter utanför den årliga tidsplanen eller när andra än de viktigaste slutanvändarna</b> begär uppgifter, ska medlemsstaterna se till att uppgifterna uppdateras och görs tillgängliga senast två månader efter mottagandet av en begäran om dessa uppgifter.</p> <p>4. När detaljerade uppgifter begärs för offentliggörande i vetenskapligt syfte får medlemsstaterna, i syfte att skydda uppgiftsinsamlarnas yrkesmässiga intressen, kräva att offentliggörandet av uppgifterna senareläggs med tre år från och med den dag som uppgifterna hänför sig till. Medlemsstaterna ska underrätta slutanvändarna och kommissionen om sådana beslut och skälen till dessa.</p>

### Motivering

För överensstämmelse med definitionen av slutanvändare. Frågan om personuppgiftsskydd är grundläggande. Kommissionen bör inte vara den enda instans som granskar de bestämmelser som träffas och de garantier som lämnas. STECF (kommissionens vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen) tillhandahåller en tydlig definition av slutanvändare.

## Ändringsrekommendation 8

### Artikel 17

#### Kompatibla system för utbyte och lagring av uppgifter

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. I syfte att minska kostnaderna och underlätta åtkomsten till uppgifter för slutanvändare <b>och andra berörda parter</b> ska medlemsstaterna, kommissionen, vetenskapliga rådgivande organ och alla berörda slutanvändare samarbeta för att ta fram kompatibla system för utbyte och lagring av uppgifter med beaktande av bestämmelserna i direktiv 2007/2/EG. Dessa system ska också underlätta spridning av information till andra <b>berörda parter</b>. Regionala arbetsplaner som avses i artikel 8.6 kan ligga till grund för ett avtal om sådana system.</p> <p>2. Skyddsåtgärder ska fastställas, vid behov, om de system för lagring och utbyte av uppgifter som avses i punkt 1 innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer. <b>Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 23, anta delegerade akter för att definiera lämpliga skyddsåtgärder som ska användas i samband med handhavandet av sådan information.</b></p> <p>3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format, koder och tidtabeller som ska användas för att säkerställa kompatibilitet mellan system för utbyte och lagring av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.</p>	<p>1. I syfte att minska kostnaderna och underlätta åtkomsten till uppgifter för slutanvändare ska medlemsstaterna, kommissionen, vetenskapliga rådgivande organ och alla berörda slutanvändare samarbeta för att ta fram kompatibla system för utbyte och lagring av uppgifter med beaktande av bestämmelserna i direktiv 2007/2/EG. Dessa system ska också underlätta spridning av information till andra <b>än de viktigaste slutanvändarna i enlighet med STECF:s definition</b>. Regionala arbetsplaner som avses i artikel 8.6 kan ligga till grund för ett avtal om sådana system.</p> <p>2. Skyddsåtgärder ska fastställas, vid behov, om de system för lagring och utbyte av uppgifter som avses i punkt 1 innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer.</p> <p>3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format, koder och tidtabeller som ska användas för att säkerställa kompatibilitet mellan system för utbyte och lagring av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.</p>

#### Motivering

För överensstämmelse med definitionen av slutanvändare.

Frågan om personuppgiftsskydd är grundläggande. Kommissionen bör inte vara den enda instans som granskar de bestämmelser som träffas och de garantier som lämnas.

## II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

### EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén välkomnar förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn samt till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken, och vi anser att det är en viktig hörnsten i skapandet av en regionaliserad gemensam fiskeripolitik.

2. Insamling av uppgifter är avgörande för att förbättra kunskapen om fiskbestånden och den långsiktiga förvaltningen av fisket. En förbättrad insamling av uppgifter skulle göra det möjligt att på ett mer tillförlitlig sätt bedöma maximal hållbar avkastning och att uppnå långsiktig hållbarhet som föreskrivs i förordning (EU) nr 1380/2013.

3. Vi anser att förslaget är ett värdefullt instrument för att nå ett hållbart fiske senast 2020.

4. Det faktum att fokus gradvis flyttats till fiskets effekter på ekosystemet har ökat behovet av att beakta fiskets inverkan på ekosystemen, en princip som i artikel 2 i den nya förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken formuleras som ett av huvudmålen (förordning (EU) nr 1380/2013).

5. Tillförlitlig insamling av uppgifter om marina arter, kommersiella och icke-kommersiella, kommer tillsammans med andra relevanta miljöuppgifter att leda till en mer exakt bedömning av tillståndet för bestånden och för marina ekosystem och deras dynamik.
6. Kommittén är bekymrad över att uppgifter ska samlas in mindre ofta, eftersom detta kan få konsekvenser för uppföljningen och sammansättningen av datamängder, särskilt i de fall där utvecklingen kan ske mycket snabbt, och få stora konsekvenser för förvaltningsåtgärderna.
7. Vi anser att förslaget är ett viktigt steg i riktning mot inrättandet av ekosystemansatsen i den reformerade gemensamma fiskeripolitiken.
8. Vi föreslår som ett första steg för att bedöma fiskets inverkan på känsliga marina ekosystem att man analyserar överlappningen mellan fiskeansträngningarnas geografiska utbredning och områden med känsliga marina livsmiljöer. En förutsättning är att det finns kartor över livsmiljöer. Om det inte finns sådana kartor bör det genomföras särskilda studier finansierade inom ramen för de direkta förvaltningsåtgärderna. Som ett andra steg bör man kartlägga följderna av olika typer av fiskeredskap på olika livsmiljötyper.
9. Vi framhåller den stora potentialen för ökad interoperabilitet med ramdirektivet om en marin strategi.
10. Vi anser att det bästa sättet att minska driftskostnaderna är att använda forskningsfartyg som gemensamma plattformar för verksamhet inom uppgiftsinsamlingsramen och ramdirektivet om en marin strategi. Det måste dock finnas tillräckligt med personal och utrustning i medlemsstaterna för att kunna genomföra ny verksamhet.
11. Vi ställer oss bakom målet att uppnå en bättre överensstämmelse mellan tillgängliga uppgifter och de förvaltningsmässiga behoven, men varnar emellertid för de konsekvenser som kan vara förbundna med den kostnadsnyttoanalys som kommissionen föreslår. För vissa uppgifter kan undersökningar till havs inte ersättas av mindre kostsamma metoder.
12. Vi uppmanar medlemsstaterna att göra en utvärdering av sina befintliga system för insamling av uppgifter i syfte att säkerställa driftskompatibilitet. I sådana utvärderingar bör man kontrollera efterlevnad, protokoll för uppgiftsöverföring och insamling, behandling och inlämnande av uppgifter samt göra en kvalitetsbedömning. Effektiv regional uppgiftsinsamling samt inrättandet av regionala databaser bör leda till en bättre integrering av insamlade uppgifter i förvaltningsplanerna.
13. Vi uppmanar alla berörda parter att om möjligt arbeta för att säkra öppen tillgång till insamlade uppgifter i ett format som kan användas av berörda användare, inbegripet lokala och regionala myndigheter. Det är avgörande att enskilda regioner får tillgång till mer information och att man tar bättre hänsyn till deras behov.
14. Vetenskapliga fiskeriuppgifter är redan allmänt tillgängliga, men sällan i ett format som är lätt att använda för lokala och regionala myndigheter på grund av avsaknaden av ett lämpligt gränssnitt och kunskaper på lokal nivå.
15. Vi betonar betydelsen av uppgiftsinsamling för den kvalitativa och kvantitativa analysen av den blå ekonomin, med beaktande av behovet av att samla in uppgifter för att fylla befintliga kunskapsluckor.
16. ReK betonar vikten av socioekonomiska uppgifter för fiskeri- och vattenbruksnäringen och anser att en harmonisering av dessa uppgifter på medellång sikt kan bidra till en större harmonisering och till att de sociala reglerna i de här sektorerna stärks.
17. Finansiering från EHFF bör dock endast användas för insamling av uppgifter enligt förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken och EHFF-förordningen.
18. Uppgiftsinsamling och vetenskapliga utlåtanden som uppfyller den gemensamma fiskeripolitikens behov bör ges finansiering som återspeglar de ambitiösa målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Om uppgifter samlas in för andra ändamål än för den gemensamma fiskeripolitiken, ska dessa uppgifter finansieras på ett annat sätt än genom EHFF.

19. Vi betonar vikten av att samla in socioekonomiska uppgifter för fiskberedningsindustrin. Den bearbetade fiskens ursprung är ett viktigt mått för att förstå värdekedjan i små fiskesamhällen. Sådan information kan också vara mycket värdefull för politiken för lokalt småskaligt och kustnära fiske på nationell och europeisk nivå. Insamling och noggrann analys av sociala/ekonomiska uppgifter såsom könsfördelningen bland arbetstagare och anställningsformer skulle öppna upp nya möjligheter för skapande av arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt i kustområden. Det uppskattas att varje euro som investeras i datainsamling, kontroll och åtgärder inom fiskeindustrin potentiellt kan ge en avkastning på 10:1.

20. Kommittén upprepar att insamling och tillhandahållande av information om tillståndet i haven inte får leda till några olägenheter eller ytterligare administrativa bördor för lokala och regionala myndigheter och ekonomiska aktörer <sup>(1)</sup>.

21. Vi välkomnar att kommissionen tagit med socioekonomiska uppgifter från vattenbruk i sitt förslag. Kommittén anser att den blå ekonomin har stor potential att bidra till EU:s agenda för sysselsättning och tillväxt, inte minst för att den skapar värdefull sysselsättning i strukturellt svagare regioner. En förbättring av datainsamlingen kommer också att påverka innovationen och konkurrenskraften på ett positivt sätt och kommer att bidra till att minska osäkerheten i fråga om havsområdena <sup>(2)</sup>.

22. Vi välkomnar att proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen upprätthålls i förslaget.

23. Vi välkomnar de avsevärda insatser som kommissionen har gjort för att tillämpa principerna om bättre lagstiftning och förenkling på förslaget.

24. Vi föreslår att lagstiftaren fastställer en klassificering av de viktigaste typerna av slutanvändare för att följa STECF:s rekommendationer:

Typ 1: De viktigaste slutanvändarna för vilka uppgiftsinsamlingsramen utformades, inbegripet kommissionen, organ såsom Ices och STECF som utsetts av kommissionen och som regelbundet lämnar utlåtanden till kommissionen till direkt stöd för beslutsfattandet inom den gemensamma fiskeripolitiken, samt andra fiskeriförvaltningsorganisationer såsom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och GFCM som använder uppgifter som samlas in genom uppgiftsinsamlingsramen för att genomföra sina strategier för fiskeriförvaltning.

Typ 2: Andra organ såsom rådgivande nämnder eller underleverantörer från vilka kommissionen kan begära råd eller analyser baserade på uppgifter från uppgiftsinsamlingsramen.

Typ 3: Alla andra organ såsom lokala och regionala myndigheter för vilka fisket spelar en viktig roll, icke-statliga organisationer, fiskarorganisationer och universitet som har intresse av att använda uppgifter som samlas in genom uppgiftsinsamlingsramen för egna syften.

25. I syfte att uppnå ett hållbart fiske och vattenbruk anser ReK att insamlingen av uppgifter inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken utöver uppgifter om fiskbestånden även bör omfatta insamling av tillförlitliga uppgifter för hanteringen av rovdjur som äter fisk (t.ex. utter, storskarv och gråhäger) samt andra strängt skyddade arter (t.ex. bäver).

Bryssel den 10 februari 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs  
ordförande*

---

<sup>(1)</sup> NAT-V/044.

<sup>(2)</sup> Se fotnot 1.











ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)  
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



**Europeiska unionens publikationsbyrå**  
2985 Luxemburg  
LUXEMBURG

**SV**